

Euroopan unionin virallinen lehti

C 348 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
21. joulukuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2009–2010

Istunnot 25. helmikuuta 2010

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 111 E, 30.4.2010.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Torstai 25. helmikuuta 2010

2010/C 348 E/01	Ukrainan tilanne Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 Ukrainan tilanteesta	1
2010/C 348 E/02	YK:n ihmisoikeusneuvostoa (Geneve 1.–26. maaliskuuta 2010) koskevat parlamentin painopistealueet Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvoston 13. istunnosta	6
2010/C 348 E/03	Peking +15 - sukupuolten tasa-arvoa koskeva YK:n toimintaohjelma Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 aiheesta ”Peking +15 - YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma”	11
2010/C 348 E/04	Yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskeva vihreä kirja Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta vihreästä kirjasta (2009/2106(INI))	15
2010/C 348 E/05	Teurashevosten kuljetukset Euroopan unionissa Euroopan parlamentin kannanotto 25. helmikuuta 2010 teurashevosten kuljetuksiin Euroopan unionissa	37

FI

III Valmistavat säädökset

Euroopan parlamentti**Torstai 25. helmikuuta 2010**

2010/C 348 E/06	Energiainfrastruktuuriin liittyvät investointihankkeet ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisön energiaiinfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta komissiolle ja asetuksen (EY) N:o 736/96 kumoamisesta (KOM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))	38
	P7_TC1-COD(2009)0106 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi Euroopan unionin energiaiinfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta komissiolle ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 736/96 kumoamisesta	39
	LIITE	47
2010/C 348 E/07	Lisätalousarvioon 1/2010 liittyvä ennakoarvio Euroopan parlamentin tuloista ja menoista (Pääluokka I, Euroopan parlamentti) Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 lisätalousarvioon 1/2010 liittyvästä ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista (Pääluokka I, Euroopan parlamentti) (2010/2014(BUD))	50

Torstai 25. helmikuuta 2010

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Ukrainan tilanne

P7_TA(2010)0035

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 Ukrainan tilanteesta

(2010/C 348 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Ukrainasta,
- ottaa huomioon 7. toukokuuta 2009 Prahassa käynnistettyä itäistä kumppanuutta koskevan yhteisen julkilausuman,
- ottaa huomioon 26.–27. lokakuuta 2009 pidetyn Euroopan unionin ja Ukrainan parlamentaarisen yhteistyövaliokunnan kokouksen julkilausuman ja suositukset,
- ottaa huomioon, että Ukraina on ollut Maailman kauppajärjestön jäsen maaliskuusta 2008 lähtien,
- ottaa huomioon, että Ukraina liittyi energiayhteisösopimukseen ja että liittyminen hyväksyttiin Zagrebissa joulukuussa 2009 pidetyssä energiayhteisön ministerikokouksessa,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Ukrainan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen, joka tuli voimaan 1. maaliskuuta 1998, ja meneillään olevat neuvottelut assosiaatiosopimuksesta, jolla on tarkoitus korvata kumppanuus- ja yhteistyösopimus,
- ottaa huomioon EU:n ja Ukrainan assosiaatiota koskevan esityslistan, jolla korvataan EU:n ja Ukrainan toimintasuunnitelma ja jolle EU:n ja Ukrainan yhteistyöneuvosto antoi tukensa kesäkuussa 2009,
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2007 allekirjoitetun ja 1. tammikuuta 2008 voimaan tulleen viisumien myöntämisen helpottamista koskevan Euroopan yhteisön ja Ukrainan sopimuksen sekä EU:n ja Ukrainan lokakuussa 2008 käynnistämän viisumeita koskevan vuoropuhelun,
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2009 allekirjoitetun Euroopan komission ja Ukrainan alueellisen kehittämisen ja rakentamisen ministeriön välisen yhteisymmärrysmuistion aluepolitiikkaa ja alueellisen yhteistyön kehittämistä koskevasta vuoropuhelusta;
- ottaa huomioon eurooppalaista naapuruuden ja kumppanuuden välinettä koskevista yleisistä määräyksistä 24. lokakuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1638/2006 (ENPI) ⁽¹⁾,

(1) EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1.

Torstai 25. helmikuuta 2010

- ottaa huomioon 1. joulukuuta 2005 allekirjoitetun Euroopan unionin ja Ukrainan välisen yhteisymmärrysmuistion yhteistyöstä energia-alalla,
 - ottaa huomioon kaasun kauttakulkujärjestelmän uudenaikaistamista koskevan yhteisen julkilausuman, joka hyväksyttiin 23. maaliskuuta 2009 pidetyssä EU:n ja Ukrainan yhteisessä kansainvälisessä investointikonferenssissa,
 - ottaa huomioon, että Naftogaz ja Gazprom sopivat joulukuussa 2009 öljytoimitusten kauttakulkumaksuista vuodelle 2010,
 - ottaa huomioon tulokset Ukrainan presidentinvaaleista, joiden ensimmäinen kierros pidettiin 17. tammikuuta ja toinen kierros 7. helmikuuta 2010,
 - ottaa huomioon 17. tammikuuta ja 7. helmikuuta 2010 pidetyistä presidentinvaaleista Etyj/ODHIR:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan antamat lausunnot, joiden mukaan vaalit olivat enimmäkseen kansainvälisten normien mukaiset,
 - ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin 8. helmikuuta 2010 antaman julkilausuman Ukrainan presidentinvaaleista,
 - ottaa huomioon viime hetken muutokset Ukrainan vaalilakiin, jotka Ukrainan Verhovna Rada hyväksyi 3. helmikuuta 2010 ennen presidentinvaalien toista kierrosta,
 - ottaa huomioon Ukrainan kansallisen maaohjelman vuosille 2011–2013,
 - ottaa huomioon EU:n ja Ukrainan äskettäisten huippukokousten tulokset, mukaan lukien vuonna 2008 Pariisissa pidetyn EU:n ja Ukrainan huippukokouksen tunnustuksen, että Ukraina on eurooppalainen maa, jolla on yhteinen historia ja yhteiset arvot Euroopan unionin maiden kanssa, ja 4. joulukuuta 2009 Kiovassa pidetyn EU:n ja Ukrainan huippukokouksen päätelmät,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. katsoo, että Ukraina on strategisesti merkittävä EU:n naapuri; ottaa huomioon, että Ukrainalla on luonnonvarojensa, väestönsä ja maantieteellisen sijaintinsa vuoksi erityisasema Euroopassa ja että Ukraina on tärkeä alueellinen toimija,
- B. katsoo, että Ukraina on eurooppalainen valtio ja että se voi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklan mukaan hakea EU:n jäsenyyttä, kuten mikä tahansa Euroopan valtio, joka noudattaa vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatteita,
- C. ottaa huomioon Etyj/ODHIR:in vaalitarkkailuvaltuuskunnan päätelmät, joissa todettiin vaalien olleen enimmäkseen kansainvälisten normien mukaiset,
- D. ottaa huomioon, että 17. tammikuuta ja 7. helmikuuta 2010 pidettyjen presidentinvaalien toimittaminen sujuvasti kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia sekä kokoontumis-, yhdistymis- ja ilmaisunvapautta kunnioittaen osoittaa, että Ukraina kykenee toimittamaan vapaita ja oikeudenmukaisia vaaleja,
- E. katsoo, että vaikka kansalaisjärjestöjen ei sallittu virallisesti tarkkailla vaaleja, sikäläisten ja kansainvälisten tarkkailijoiden läsnäolo lisäsi merkittävästi avoimuutta vaaliprosessissa ja äänestyspäivinä,

Torstai 25. helmikuuta 2010

- F. ottaa huomioon, että pääministeri Timošenko jätti 17. helmikuuta 2010 Ukrainan korkeimpaan hallinto-oikeuteen kanteen, joka jähdytti keskusvaalilautakunnan päätöksen presidentinvaalien tuloksen vahvistamisesta ja Viktor Janukovitšin tunnustamisesta Ukrainan presidentiksi, ja ottaa huomioon, että pääministeri veti 20. helmikuuta 2010 kanteensa pois todeten, että hän ei saa oikeutta tuomioistuimesta,
- G. ottaa huomioon, että vastavuoroiset petossyytökset ja viime hetken tarkistukset vaalilakiin vaikuttivat kielteisesti toisen kierroksen vaalikampanjan ilmapölyyn,
- H. pitää aiheellisena muistaa, että Ukraina on aiemmin ollut neuvostovallan alaisuudessa ja että se on kulkenut pitkän tien selvittääkseen siitä johtuvista kielteisistä jälkiseurauksista,
- I. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin yhtenä keskeisenä ulkopoliittisena tavoitteena on edistää ja kehittää Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jolla pyritään vahvistamaan naapuruusmaiden poliittisia, taloudellisia ja kulttuurisia suhteita EU:hun ja sen jäsenvaltioihin,
- J. ottaa huomioon, että itäinen kumppanuus on muotoutumassa; odottaa Ukrainan uusien viranomaisten työskentelevän tämän tavoitteen saavuttamiseksi; katsoo, että itäinen kumppanuus voi olla onnistunut ja myötävaikuttaa omalta osaltaan kaikkien itäisten naapurivaltioiden, Ukraina mukaan lukien, rauhanomaiseen kehitykseen, vakauteen ja vaurauteen ainoastaan siinä tapauksessa, että se perustuu käytännöllisiin ja uskottaviin hankkeisiin ja että siihen myönnetään riittävästi varoja;
- K. ottaa huomioon, että EU suosii vakaata ja demokraattista Ukrainaa, joka kunnioittaa sosiaalisen markkinatalouden ja oikeusvaltion periaatteita, kunnioittaa ihmisoikeuksia ja suojelee vähemmistöjä sekä takaa perusoikeudet; ottaa huomioon, että Ukrainan sisäpoliittinen vakaus ja keskittyminen sisäiseen uudistukseen ovat edellytyksenä EU:n ja Ukrainan suhteiden edelleen kehittymiselle,
- L. pitää valitettavana, että Ukraina ei ole vielä viisi vuotta oranssin vallankumouksen jälkeenkään korjannut asianmukaisesti tuntuja perustuslakia ja instituutioita koskevia puutteita eikä etenkin ratkaissut presidentin ja pääministerin toimivaltaa koskevia kiistoja; katsoo, että tämän seurauksena merkittävät julkisen sektorin, talouden ja yhteiskunnan uudistushankkeet viivästyivät tai ne toteutettiin epäjohtomukaisesti tai ne jäivät toteuttamatta,
- M. toteaa, että riippumatta presidentinvaalien tuloksesta Ukrainan on nyt alettava toteuttamaan perustuslain uudistuksia, joilla pyritään luomaan soveltuva ja tehokas vallan kolmijaon järjestelmä, jossa toimivalta jaetaan selkeällä tavalla presidentille, hallitukselle ja Verhovna Radalle,
- N. ottaa huomioon, että EU:n ja Ukrainan suhteet ovat edistyneet merkittävästi viime vuosina yleisesti, ja erityisesti turvallisuus- ja puolustuspolitiikan, kaupan, rahoituksen ja talouden alalla; katsoo, että energia- ja ympäristöalalla ei ole edistytty riittävästi,
- O. katsoo, että Ukrainan liittyminen Maailman kauppajärjestöön on tärkeä askel sille, että Ukraina hyväksyy kansainväliset ja eurooppalaiset talouden normit ja että kauppayhteydet EU:hun vahvistuvat, mikä vauhdittaa pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppa-alueen (DCFTA) perustamisesta osana assosiaatiosopimusta käytäviä neuvotteluja,
- P. katsoo, että Ukrainan liittyminen energiayhteisö sopimukseen on valtavan tärkeää kaikille osapuolille,
- Q. katsoo, että EU:n ja Ukrainan assosiaatiosopimuksen on toimittava uudistusprosessin välineenä ja annettava kansalaisyhteiskunnalle nykyistä vahvempi rooli,

Torstai 25. helmikuuta 2010

1. pitää ilahduttavana kansainvälisen vaalitarkkailuvaltuuskunnan Ukrainan presidentinvaaleista antamaa raporttia, jossa todetaan, että aikaisempiin vaaleihin verrattuna on tapahtunut huomattavaa edistystä ja että kyseiset vaalit täyttivät suurimman osan Etyjin ja EU:n vapaille ja oikeudenmukaisille vaaleille asettamista normeista;
2. pitää ilahduttavana Etyj/ODHIR:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan lausuntoa kansalaisyhteiskuntien ja poliittisten oikeuksien, myös kokoontumis-, yhdistymis- ja ilmaisuvapauden, kunnioittamisesta moniarvoisessa tiedotusympäristössä;
3. on tyytyväinen suureen äänestysvilkkauteen, joka on merkki Ukrainan kansalaisten aktiivisesta osallistumisesta maansa kehitystä koskevaan päätöksentekoon; pitää myönteisenä, että presidentinvaaleissa nähty vaihtoehtoisia poliittisia näkemyksiä edustaneiden ehdokkaiden kirjo tarjosi äänestäjäkunnalle aitoja vaihtoehtoja;
4. pitää valitettavana, että vaalien säännöt pysyvät jatkuvana keskustelunaiheena, ja toteaa, että Etyj/ODHIR pitää nykyistä, elokuussa 2009 tarkistettua vaalilakia askeleena taaksepäin aikaisemmasta lainsäädännöstä, ja katsoo, että seurauksena on epäselvä ja puutteellinen oikeudellinen kehys; pitää valitettavana, että Verhovna Rada hyväksyi Alueiden puolueen esittämät erittäin kiistanalaiset muutokset presidentinvaalilakiin vain muutama päivä ennen toista kierrosta; kannustaa sen vuoksi Ukrainan viranomaisia tarkistamaan ja täydentämään maan vaalilainsäädäntöä; kehottaa lisäämään ehdokkaiden ja puolueiden rahoitusta koskevaa avoimuutta ja edellyttää kampanjarahoituksen avoimuuden parantamista vaaleja edeltävinä aikoina;
5. ottaa huomioon, että Ukraina on ratifioinut kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan Euroopan neuvoston puiteyleissopimuksen ja alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan, mutta vetoaa Ukrainan viranomaisiin, jotta ne pyrkisivät tehokkaammin tavoittamaan Ukrainan vähemmistöyhteisöt ottamalla nämä yhteisöt paremmin mukaan maan poliittiseen kehittämiseen ja edistämällä aiheellisella tavalla niiden oikeutta opetukseen omalla kielellään;
6. toteaa, että eurooppalaisena maana Ukrainalla on yhteinen historia ja yhteiset arvot Euroopan unionin maiden kanssa, ja tunnustaa Ukrainan Eurooppaan suuntautuvat pyrkimykset;
7. odottaa Ukrainan poliitikkojen ja viranomaisten tunnustavan poliittisen ja taloudellisen vakauden tarpeen ja pyrkivän siihen erityisesti perustuslain uudistamisella, oikeusvaltion periaatteiden vakiinnuttamisella, sosiaalisen markkinatalouden luomisella ja tehostamalla toimia korruption kitkemiseksi ja yrityksiä ja investointeja koskevan toimintaympäristön parantamiseksi;
8. korostaa, että olisi tehostettava Ukrainan ja EU:n välistä energia-alan yhteistyötä ja kehottaa tekemään EU:n ja Ukrainan välisiä lisäsopimuksia, joilla pyritään turvaamaan molempien osapuolien energiantoimitukset, joihin kuuluu myös luotettava öljyn ja kaasun kauttakulkujärjestelmä;
9. vaatii, että Ukrainan on ratifioitava ja pantava täydellisesti täytäntöön liittymisensä energiayhteisöso-
pimukseen ja Euroopan energiasopimukseen sekä hyväksyttävä nopealla aikataululla uusi kaasulaki, joka täyttää EU:n direktiivin 2003/55/EY vaatimukset;
10. korostaa, että saavutetusta edistyksestä huolimatta nykyistä viisumimenettelyjen helpottamista koskevaa sopimusta olisi tarkasteltava uudelleen ottaen huomioon pitkän aikavälin tavoitteet, ja kehottaa neuvostoa antamaan komissiolle valtuudet sopimuksen tarkistamiseen Ukrainan viranomaisten kanssa, jotta Ukrainalle voidaan laatia viisumivapaata matkustamista koskeva etenemissuunnitelma, jonka välitavoitteena on nykyisten viisumimaksujen poistaminen;
11. pyytää komissiota valmistelemaan yhdessä jäsenvaltioiden ja Ukrainan kanssa erityisiä toimia, jotka otetaan käyttöön vuonna 2012 jalkapallon EM-kisojen yhteydessä lipunhaltijoiden matkustuksen helpottamiseksi;

Torstai 25. helmikuuta 2010

12. pitää ilahduttavana Ukrainan aktiivista tukea itäiselle kumppanuudelle ja EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaariseen edustajakokoukselle ja niiden yhteydessä maan sitoutumista siihen, että vahvistetaan pyrkimyksiä demokratian lisäämiseksi ja oikeusvaltion vahvistamiseksi, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseksi, sekä maan sitoutumista sosiaaliseen markkinatalouteen, kestäväan kehitykseen ja hyvään hallintoon;
13. kannattaa itäisen kumppanuuden keskeisiä aloitteita ja erityisesti integroitua raja-valvontastrategiaa, energiaa, vapaakauppa-alueita ja kattavaa instituutioiden kehittämistä koskevia aloitteita;
14. odottaa, että Ukraina vahvistaa jatkavansa määrätietoisesti kohti Euroopan yhdentymistä ja harjoitettavansa EU:n kanssa tehokasta yhteistyötä itäisen kumppanuuden ja Mustanmeren alueellisen yhteistyön puitteissa;
15. kehottaa komissiota ja neuvostoa vahvistamaan EU:n halun auttaa Ukrainaa tässä kehityksessä itäisen kumppanuuden ja EU:n ja Ukrainan assosiaatiota koskevan esityslistan yhteydessä ehdotetuilla välineillä; kehottaa komissiota mukauttamaan Ukrainan kansallisen maaohjelman 2011–2013 assosiaatiota koskevaan esityslistaan;
16. korostaa, että perusteellisella ja kokonaisvaltaisella vapaakauppa-alueella olisi varmistettava Ukrainan asteittainen yhdentyminen EU:n sisämarkkinoihin myös siten, että neljä vapautta ulotetaan koskemaan Ukrainaa;
17. pitää myönteisenä aikomusta perustaa Kiovaan Euroopan investointipankin (EIP) edustusto ja korostaa sen merkitystä, että EIP laajentaa edelleen toimintaansa Ukrainassa;
18. korostaa yhteistyön tehostamisen merkitystä nuoriso- ja opiskelijavaihdon aloilla sekä sellaisten stipendiohjelmien merkitystä, joiden avulla ukrainalaiset voivat tutustua Euroopan unioniin ja sen jäsenvaltioihin;
19. kehottaa kaikkia naapurimaita täysimääräisesti kunnioittamaan Ukrainan valtion demokraattista järjestelmää ja pidättymään kaikenlaisesta painostamisesta tai häirinnästä, jolla pyritään kumoamaan Ukrainan demokraattinen tahto ja tehdyt päätökset maan poliittisesta, yhteiskunnallisesta ja taloudellisesta kehittämisestä;
20. pitää äärimmäisen valitettavana sitä, että Ukrainan eroava presidentti Viktor Juštšenko myönsi Natsi-Saksan kanssa yhteistyössä toimineen Ukrainan kansallismielisen järjestön (OUN) johtajalle Stepan Banderalle postuumisti ”Ukrainan kansallissankarin” arvonimen; toivoo tässä yhteydessä, että Ukrainan uudet johtajat harkitsevat uudelleen mainitun kaltaisia päätöksiä ja jatkavat sitoutumistaan eurooppalaisten arvojen noudattamiseen;
21. kehottaa komissiota tarjoamaan tarpeellista teknistä apua, jotta voidaan merkittävästi parantaa Ukrainan sähkönjakeluverkon energiatehokkuutta ja tehostaa yhteistyötä kaasualan uudistamiseksi niin, että se saadaan EU:n normien mukaiseksi; pyytää näin ollen Euroopan unionia johdonmukaisesti tukemaan Ukrainan strategiaa energiankulutuksen vähentämiseksi ja energiatehokkuuden lisäämiseksi parhaana keinona supistaa kaasulaskua ja riippuvuutta tuontienergiasta;
22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, Ukrainan hallitukselle ja parlamentille sekä Euroopan neuvoston, Etyjin ja Naton parlamentaarisille yleiskokouksille.

Torstai 25. helmikuuta 2010

YK:n ihmisoikeusneuvostoa (Geneve 1.–26. maaliskuuta 2010) koskevat parlamentin painopistealueet

P7_TA(2010)0036

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvoston 13. istunnosta

(2010/C 348 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa YK:n ihmisoikeusneuvostosta (UNHRC) ja erityisesti 14. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman YK:n ihmisoikeusneuvoston kehityksestä, mukaan lukien EU:n asema ⁽¹⁾ sekä 16. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman ihmisoikeusneuvostoa ja YK:n ihmisoikeustoimikunnan 62. istuntoa koskeneiden neuvottelujen tuloksesta ⁽²⁾, 29. tammikuuta 2004 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin ja Yhdistyneiden Kansakuntien suhteesta ⁽³⁾, 9. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman Yhdistyneiden Kansakuntien uudistamisesta ⁽⁴⁾, 29. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman Yhdistyneiden Kansakuntien 14.–16. syyskuuta 2005 pidetyn maailmankokouksen tuloksista ⁽⁵⁾ ja 7. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2008 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon ajankohtaisista ihmisoikeus- ja demokratiakysymyksistä antamansa päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon ihmisoikeusneuvoston perustamisesta annetun YK:n yleiskokouksen päätöslauselman A/RES/60/251,
 - ottaa huomioon ihmisoikeusneuvoston aiemmat säännönmukaiset ja ylimääräiset istunnot sekä yleisen määräaikaisarviointin aikaisemmat kierrokset,
 - ottaa huomioon ihmisoikeusneuvoston tulevan 13. istunnon maaliskuussa 2010 sekä yleisen määräaikaisarviointin kahdeksannen kierroksen 3.–14. toukokuuta 2010,
 - ottaa huomioon, että ihmisoikeusneuvostoa aiotaan arvioida uudelleen vuonna 2011,
 - ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen voimaantulosta aiheutuvat institutionaaliset muutokset,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 5 kohdan sekä 18, 21, 27 ja 47 artiklan, sellaisina kuin ne ovat Lissabonin sopimuksessa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. katsoo, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden kunnioittaminen, edistäminen ja suojeleminen ovat osa Euroopan unionin eettistä ja oikeudellista säännöstöä ja yksi Euroopan yhtenäisyyden ja eheyden kulmakivistä ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0021.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0097.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P5_TA(2004)0037.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0237.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0362.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0385.

⁽⁷⁾ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artikla, 3 artiklan 5 kohta ja 6 artikla.

Torstai 25. helmikuuta 2010

- B. katsoo, että ihmisoikeusneuvosto on ainutlaatuinen yleismaailmallisiin ihmisoikeuksiin erikoistunut foorumi, joka käsittelee ihmisoikeuksia YK:n järjestelmässä,
- C. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusneuvoston uudelleenarvointi koostuu kahdesta linjasta: elimen asemasta keskustellaan New Yorkissa ja sen menettelyistä Genevessä; ottaa huomioon, että tulevana vuonna käynnistetään lukuisia aloitteita ja järjestetään joukko epävirallisia kokouksia,
- D. katsoo, että Euroopan unionin rooli maailmanlaajuisena toimijana on vahvistunut viime vuosikymmeninä ja että Euroopan ulkosuhdehallintona konkretisoitua lähestymistapa saattaa auttaa unionia toimimaan tehokkaammin ja kohtaamaan maailmanlaajuiset haasteet yhdenmukaisesti, johdonmukaisesti ja tehokkaasti,
- E. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunta matkustaa Geneveen ihmisoikeusneuvoston kolmanteentoista istuntoon samaan tapaan kuin edeltävinä vuosina on toimittu ihmisoikeusneuvoston istuntojen ja sitä aiemmin ihmisoikeusneuvostoa edeltäneen ihmisoikeuskomitean istuntojen yhteydessä,
1. korostaa ihmisoikeusneuvoston 13. istunnon merkitystä, sillä se on ihmisoikeusneuvoston tärkein istunto vuonna 2010; pitää myönteisenä tulevan säännönmukaisen 13. istunnon korkean tason osuutta, johon osallistuvat hallitusten ministerit ja muut korkean tason edustajat; ottaa huomioon, että korkean tason osuuden kokouksissa keskustellaan kahdesta aiheesta: talous- ja rahoituskriisistä ja ihmisoikeuksia koskevasta koulutuksesta ja opetuksesta annetusta YK:n julkilausumasta;
2. pitää myönteisenä sitä, että YK:n ihmisoikeusneuvoston 13. istunnon asialistalla on Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetun raportti maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin vaikutuksesta kaikkien ihmisoikeuksien toteutumiseen ja tämän vaikutuksen lieventämisen mahdollisesti edellyttämistä toimista; kehottaa EU:n jäsenvaltioita osallistumaan keskusteluun aktiivisesti;
3. kehottaa EU:n jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisesti vuotuisen interaktiiviseen keskusteluun vammaisten henkilöiden oikeuksista, keskusteluihin oikeudesta totuuteen (Latinalaisen Amerikan ja Karibian ryhmän käynnistämä aloite sorron historiallisesta totuudesta) ja vuotuisen lapsen oikeuksia koskevaan kokoukseen;
4. korostaa, että on tärkeää, että EU muodostaa yhteisiä kantoja ihmisoikeusneuvostossa keskusteltaviin asioihin, vaikka ei ole vielä täysin selvää, millaisiksi EU:n jäsenvaltioiden toimintaa ihmisoikeusneuvostossa koskevat yksityiskohtaiset määräykset muodostuvat Lissabonin sopimuksen tultua voimaan;

Ihmisoikeusneuvoston työskentely

5. kehottaa uudelleen EU:n jäsenvaltioita vastustamaan aktiivisesti kaikkia pyrkimyksiä ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden, jakamattomuuden ja keskinäisen riippuvuuden vesittämiseksi ja kannustamaan aktiivisesti sitä, että ihmisoikeusneuvoston olisi puututtava tasapuolisesti eri perusteiden tapahtuvaan syrjintään, esimerkiksi sukupuolen, rodun, iän, seksuaalisen suuntautumisen ja uskonnon tai vakaumuksen perusteella tapahtuvaan syrjintään;
6. varoittaa ihmisoikeusneuvoston ääripolitisoinnista, sillä se estäisi kyseistä elintä hoitamasta tehtäviään; korostaa maakohtaisten päätöslauselmien merkitystä vakavia ihmisoikeusrikkomuksia käsiteltäessä; tuomitsee tässä yhteydessä jyrkästi toiminnasta pidättymistä koskevat aloitteet ja on pettynyt siihen, että tätä menetelmää käytettiin neuvoston yhdennessätoista erityisistunnossa, jossa sillä estettiin Sri Lankan tilannetta koskevan johdonmukaisen lopullisen päätöslauselman hyväksyminen;

Torstai 25. helmikuuta 2010

7. pitää myönteisenä, että Brasilian aloitteesta 13. erityisistunto järjestetään Haitista ja että sen tavoitteena on keskittyä ihmisoikeuksien huomioon ottamiseen tuhoisan maanjäristyksen jälkeisessä jälleenrakennustyössä, ja on tyytyväinen tämän erityisistunnon innovatiivisiin piirteisiin, kuten erityisistunnon järjestämiseen luonnonmullistuksen jälkeen ja YK:n erityisvirastojen asiantuntijoiden osallistumiseen keskusteluiden pohjustamiseksi; korostaa Haitin ihmisoikeuksia käsittelevän riippumattoman asiantuntijan tärkeää tehtävää sisällyttää ihmisoikeusnäkökulma kaikkeen YK:n yleiseen toimintaan tai lahjoittajavetoisiin aloitteisiin Haitin avustamiseksi ja kehottaa YK:n jäsenvaltioita ryhtymään jatkotoimiin tämän istunnon jälkeen ja sisällyttämään ihmisoikeuksiin perustuva lähestymistapa YK:n yleiseen avustustoimintaan Haitissa ja kiinnittämään samalla erityistä huomiota haavoittuviin ihmisryhmiin kuten lapsiin;

8. kehottaa EU:n jäsenvaltioita asettamaan etusijalle sen, että YK:n ihmisoikeusneuvosto toteuttaa erityisiä toimia lopettaakseen siviiliväestöön sotien ja väkivaltaisten selkkausten yhteydessä kohdistuvat ihmisoikeusloukkaukset, nimenomaan suoraan naisiin ja lapsiin kohdistuva väkivalta sekä lapsisotilaiden ongelma mukaan luettuina;

9. pitää valitettavana, että YK:n ihmisoikeusneuvosto ei ole kyennyt puuttumaan riittävän nopeasti muihin vakaviin ihmisoikeustilanteisiin; kehottaa EU:n jäsenvaltioita tuomitsemaan ihmisoikeusloukkaukset ja pyrkimään aktiivisesti luomaan ihmisoikeusneuvoston kohdennettuja mekanismeja, joilla reagoidaan Afganistanin, Guinean tasavallan, Iranin, Jemenin, Irakin ja Länsi-Saharan ihmisoikeuskriiseihin; katsoo, että Yhdistyneiden Kansakuntien valtuutukseen olisi sisällytettävä Länsi-Saharan ihmisoikeustilanteen seuranta;

10. toistaa kantansa ”uskontojen halventamisen” käsitteeseen ja myöntää, että uskonnollisten vähemmistöjen syrjintään on paneuduttava täysipainoisesti, mutta katsoo, että ei ole asianmukaista sisällyttää tätä käsitettä rasismiin, rotusyrjinnän, muukalaisvihän ja kaikkien syrjinnän muotojen vastaisia täydentäviä standardeja koskevaan pöytäkirjaan; kehottaa YK:n jäsenvaltioita panemaan kaikilta osin täytäntöön nykyiset ilmaisunvapautta ja uskonnonvapautta koskevat vähimmäisvaatimukset;

11. kehottaa uudelleen EU:n jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden omassa sisäpolitiikassa noudatetaan ihmisoikeuksia, koska muutoin EU:n asema heikkenee YK:n ihmisoikeusneuvostossa;

12. pitää myönteisenä, että Yhdysvallat osallistuu jälleen YK:n elinten toimintaan, että siitä on tullut ihmisoikeusneuvoston jäsen ja että se työskentelee rakentavassa hengessä ilmaisunvapauden hyväksi YK:n 64. yleiskokouksessa ja Durbanin uudelleenarviointikonferenssin seurantaan koskevan toimintasuunnitelman hyväksi; kehottaa Yhdysvaltoja ja EU:n jäsenvaltioita viemään kyseiset aloitteet päätökseen ja tekemään jatkossa täysipainoista yhteistyötä niiden puolesta;

13. on huolissaan siitä, että Iran on ehdokkaana toukokuussa 2010 järjestettävissä ihmisoikeusneuvoston vaaleissa; toistaa vastustavansa ”puhtaiden papereiden” käsitettä ihmisoikeusneuvoston vaaleissa, vaatii kaikkien alueellisten ryhmien kilpailuttamista vaaleissa ja kannustaa EU:ta tekemään kaikkensa estääkseen sellaisten maiden valinnan ihmisoikeusneuvostoon, joiden ihmisoikeustilanne on kaikkein ongelmallisin;

14. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita jatkamaan painostusta, joka koskee ihmisoikeusneuvoston jäsenien valintaperusteiden vahvistamista, ja pitämään kiinni erityisesti siitä vähimmäisvaatimuksesta, että yhteistyötä erityismenettelyjen puitteissa tehdään omien toimintaohjeiden mukaisesti; kehottaa EU:ta omaksumaan johtavan aseman ja kehittämään yhdessä muihin alueellisiin ryhmittymiin kuuluvien osapuolten kanssa joukon suuntaviivoja käytettäväksi vaalien aikana;

15. kehottaa seuraamaan tehokkaasti erityismenettelyjen ja perussopimuksen mukaisten elinten antamien päätelmien ja suositusten täytäntöönpanoa kunkin maan yleisen määräaika-arviointiprosessin yhteydessä;

16. kehottaa EU:n jäsenvaltioita tekemään kaikkensa kaikkien erityismenettelyjä koskevien valtuuksien säilyttämiseksi; kehottaa uusimaan YK:n Myanmarin ihmisoikeuksien erityisraportoin ja YK:n Korean demokraattisen kansantasavallan ihmisoikeuksien erityisraportoin valtuutukset ja vaatii Kongon demokraattista tasavaltaa koskevaa uutta maakohtaista valtuutusta siellä pahenevan humanitaarisen tilanteen vuoksi;

Torstai 25. helmikuuta 2010

17. pitää myönteisenä terrorismin torjuntaan liittyvien salaisten pidätysten globaaleja käytänteitä koskevaa yhteistä tutkimusta, josta keskustellaan 13. istunnossa; kehottaa EU:n jäsenvaltioita tukemaan sitä ja järjestämään tutkimuksen asianmukaisen seurannan Euroopan parlamentin aiemmin esittämien linjausten ja etenkin 19. helmikuuta 2009 ⁽¹⁾ ja 14. helmikuuta 2007 ⁽²⁾ annettujen, Euroopan maiden alueen epäiltyä käyttöä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen koskevien päätöslauselmien mukaisesti;

18. kehottaa EU:ta osallistumaan aktiivisesti tuleviin yleisen määräaikaisarvioinnin istuntoihin, jotta voidaan varmistaa prosessin oikeudenmukaisuus sekä tulos, joka tukee ja noudattaa YK:n erityismenettelyjä ja perussopimuksen mukaisten elinten päätelmiä ja suosituksia, mihin kuuluu muun muassa tarpeellisen teknisen avun antaminen niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi;

19. kehottaa unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa sekä jäsenvaltioita pyrkimään vahvaan EU:n yhteiseen kantaan Gazan ja Etelä-Israelin konfliktin selvitysvaltuuskunnan raportin seurannasta ja vaatimaan julkisesti sen suositusten täytäntöönpanoa sekä kaikista kansainvälisen oikeuden loukkauksista, myös väitetyistä sotarikoksista, vastuuseen asettamista ja kehottaa kumpaakin osapuolta toteuttamaan Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselman A/64/L 11 mukaisesti selvityksiä, jotka täyttävät riippumattomuuden, puolueettomuuden, avoimuuden, ripeyden ja tehokkuuden kansainväliset standardit, ja korostaa sen, että kaikki osapuolet kunnioittavat kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta kaikissa olosuhteissa, olevan edelleen keskeinen ennakkoehto oikeudenmukaisen ja pysyvän rauhan saavuttamiselle Lähi-idässä;

20. kehottaa unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa sekä EU:n jäsenvaltioita seuraamaan aktiivisesti Goldstonen raporttiin sisältyvien suositusten täytäntöönpanoa ja kuulemaan EU:n ulkoisia operaatioita ja alalla toimivia valtioista riippumattomia järjestöjä; pyytää, että kyseiset suositukset ja niihin liittyvät huomiot sisällytetään EU:n kummankin osapuolen kanssa käymään vuoropuheluun sekä EU:n kantoihin monenvälisillä foorumeilla;

21. korostaa, että vaikka ihmisoikeusneuvoston uudelleenarviointia ei käsitellä suoraan ihmisoikeusneuvoston 13. istunnossa, uudelleenarviointiprosessin on oltava avoin ja kaikenkattava ja siinä on otettava huomioon kansalaisjärjestöt, kansalaisyhteiskunta ja muut asian kannalta olennaiset sidosryhmät;

22. korostaa, että ihmisoikeusneuvoston uudelleenarviointi ei saisi estää sitä jatkamasta työtään, jota sillä on runsaasti ihmisoikeusloukkausten parissa;

23. kehottaa EU:n jäsenvaltioita valmistaututtaessa tulossa olevaan, päätöslauselmalla A/HRC/12/L.28 perustetun ihmisoikeusneuvoston uudelleenarviointia käsittelevän työryhmän ensimmäiseen kokoukseen, sopimaan yhteisestä kannasta sekä tehokkaasta ja ennakoivasta neuvottelustrategiasta; korostaa ihmisoikeusneuvoston uudelleenarviointia koskevan EU:n yhteisen kannan merkitystä ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita noudattamaan yhteisesti sovittuja vaatimuksia, joista ei tingitä;

24. kehottaa Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokuntaa laatimaan suosituksen neuvostolle, jotta parlamentti voi antaa ajoissa oman panoksensa uudelleenarviointia koskevaan EU:n kantaan;

25. ilmaisee kantanaan, että uudelleenarvioinnissa olisi säilytettävä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston (OHCHR) riippumattomuus ja varmistettava ja mahdollisuuksien mukaan vahvistettava erityismenettelyjä sekä taattava ihmisoikeusneuvostolle mahdollisuus puuttua yksittäisiin ihmisoikeusloukkauksiin maakohtaisilla päätöslauselmilla ja maakohtaisilla valtuutuksilla, ja myöntää samalla, että keskustelua on syvennettävä; korostaa ihmisoikeuksien – olipa kyse sitten sosiaalisista, taloudellisista, kulttuurisista, kansalaisoikeuksista tai poliittisista oikeuksista – yleismaailmallisuuden ja luovuttamattomuuden merkitystä; panee merkille keskustelut siitä, miten ihmisoikeusneuvostoa voitaisiin vahvistaa avaamalla sen rakenteiden perustamisesta tehtyvä sopimuspaketti;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0073.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0032.

Torstai 25. helmikuuta 2010

EU:n osallistuminen

26. panee tyytyväisenä merkille EU:n ja sen jäsenvaltioiden aktiivisen osallistumisen ihmisoikeusneuvoston työhön, antaa Belgialle tunnustusta tähän saakka menestyksekkäästi sujuneesta ihmisoikeusneuvoston puheenjohtajakaudesta ja pitää myönteisinä Espanjan puheenjohtajakaudelle asetettuja EU:n painopisteitä ihmisoikeuksien alalla;

27. kehottaa neuvostoa ja komissiota jatkamaan pyrkimyksiään Rooman perussäännön yleiseksi ratifioimiseksi ja sen edellyttämän kansallisen täytäntöönpanolainsäädännön laatimiseksi kansainvälisestä rikostuomioistuimesta 16. kesäkuuta 2003 hyväksytyyn neuvoston yhteisen kannan 2003/444/YUTP⁽¹⁾ ja sen jatkotoimena toteutettavan vuonna 2004 hyväksytyyn toimintasuunnitelman mukaisesti; pitää tärkeänä EU:n ja kansainvälisen rikostuomioistuimen välistä yhteistyö- ja avunantosopimusta ja kehottaa sen perusteella Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita antamaan rikostuomioistuimelle kaiken tarvittavan tuen; panee merkille, että Rooman perussäännön ensimmäinen tarkistuskonferenssi pidetään Kampalassa Ugandassa 31. toukokuuta–11. kesäkuuta 2010, ja pitää sitä ratkaisevana askeleena tuomioistuimen kehitykselle tulevaisuudessa;

28. katsoo, että EU:n uusi toimielinrakenne tarjoaa tilaisuuden lisätä EU:n toimien johdonmukaisuutta, näkyvyyttä ja uskottavuutta ihmisoikeusneuvostossa; kehottaa korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa varmistamaan, että ryhdytään käytännön toimiin Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanemiseksi, jotta voidaan välttää liian pitkä siirtymäkausi, joka heikentäisi unionin uskottavuutta ja tehokkuutta; kehottaa varmistamaan, että uudet järjestelyt lisäävät EU:n kykyä yhteisiä aloitteita koskevaan aluerajat ylittävään yhteistyöhön muihin ryhmittymiin kuuluvien maiden kanssa;

29. valtuuttaa Euroopan parlamentin valtuuskunnan YK:n ihmisoikeusneuvoston 13. istunnossa esittämään tässä päätöslauselmassa ilmaistut huolenaiheet, kehottaa valtuuskuntaa raportoimaan vierailustaan ihmisoikeuksien alivaliokunnalle ja pitää asianmukaisena jatkaa Euroopan parlamentin valtuuskunnan lähettämistä YK:n ihmisoikeusneuvoston asiaa käsitteleviin istuntoihin;

*

* *

30. pyytää puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:n pääsihteerille, YK:n 64. yleiskokouksen puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusneuvoston puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä ulkoasiainvaliokunnan perustamalle EU:n ja YK:n väliselle työryhmälle.

(1) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/l_15020030618en00670069.pdf

Torstai 25. helmikuuta 2010

Peking +15 - sukupuolten tasa-arvoa koskeva YK:n toimintaohjelma

P7_TA(2010)0037

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 aiheesta ”Peking +15 - YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma”

(2010/C 348 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Pekingissä syyskuussa 1995 pidetyn Yhdistyneiden Kansakuntien neljännen naisten maailmankonferenssin, Pekingissä hyväksytyyn julistuksen ja toimintaohjelman sekä kokouksen tuloksista YK:n Peking +5 -erityisistunnossa 9. kesäkuuta 2000 ja Peking +10 -erityisistunnossa 11. maaliskuuta 2005 hyväksytyt asiakirjat, jotka koskivat lisätoimia ja -aloitteita Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman toteuttamiseksi,
- ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen 14. syyskuuta 2009 antaman päätöslauselman järjestelmänlaajuisesta koherenssista (A/RES/63/311), jossa puolletaan voimakkaasti erilaisten sukupuolten tasa-arvoa ajavien entiteettien yhdistämistä yhdeksi kokonaisuudeksi,
- ottaa huomioon vuoden 1948 ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 1, 2, 3, 4, 5, 21 ja 23 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, jossa korostetaan jäsenvaltioiden yhteisiä arvoja kuten moniarvoisuus, syrjimättömyys, suvaitsevaisuus, oikeudenmukaisuus, yhteisvastuu sekä naisten ja miesten tasa-arvo,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 19 artiklan, jossa mainitaan sukupuoleen perustuvan syrjinnän torjuminen,
- ottaa huomioon 1 päivänä maaliskuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelma 2006–2010” (KOM(2006)0092),
- ottaa huomioon neuvoston 2. joulukuuta 1998 antamat päätelmät, joissa vahvistetaan, että Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanon vuosiarviointiin sisällytetään määrällisiä ja laadullisia indikaattoreita ja viitearvoja,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2005 Pekingin toimintaohjelman 10 -vuotistarkistuksen yhteydessä annetun sukupuolten tasa-arvoasioista vastaavien EU:n ministerien yhteisen julkilausuman, jossa muun muassa vahvistetaan uudelleen heidän vahva tukensa ja sitoutumisensa Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman täysimittaiseen ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon,
- ottaa huomioon neuvoston 2.–3. kesäkuuta 2005 antamat päätelmät, joissa jäsenvaltioita ja komissiota kehoitetaan vahvistamaan sukupuolten tasa-arvoa edistäviä institutionaalisia mekanismeja ja luomaan puitteet Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanon arvioinnille, jotta edistymistä voitaisiin seurata johdonmukaisemmin ja järjestelmällisemmin,

Torstai 25. helmikuuta 2010

- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 2006 hyväksymän Euroopan tasa-arvosopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston 14. toukokuuta 2007 antamat päätelmät sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusvallan lisäämisestä kehitysyhteistyössä,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin puheenjohtajavaltion Ruotsin laatiman laaja-alaisen selvityksen ”Beijing + 15: The Platform for Action and the European Union”, jossa määritetään ne esteet, jotka tällä hetkellä estävät sukupuolten tasa-arvon täyden toteutumisen,
 - ottaa huomioon 15. kesäkuuta 1995 antamansa päätöslauselman neljännessä naisten maailmankonferenssista Pekingissä: ”Tasa-arvo, kehitys ja rauha” ⁽²⁾ ja 10. maaliskuuta 2005 antamansa päätöslauselman YK:n neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyyn toimintaohjelman seurannasta (Peking +10) ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 26. tammikuuta 2010 komissiolle ja neuvostolle esitetyt kysymykset aiheesta ”Peking +15 - YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelma” (O-0006/2010 – B7-0007/2010 ja O-0007/2010 – B7-0008/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan ja 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että ponnisteluista huolimatta Pekingin toimintaohjelman strategiset tavoitteet ovat jääneet saavuttamatta, epätasa-arvo ja sukupuolistereotypiat pysyvät sinnikkäästi voimassa ja naiset pysyvät miehiä alempiarvoisessa asemassa toimintaohjelmassa käsitellyillä alueilla,
- B. ottaa huomioon, että sukupuolten välinen tasa-arvo on Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa vahvistettu Euroopan unionin perusperiaate sekä yksi sen tavoitteista ja toiminnan kohteista ja että unionin erityisenä tehtävänä on ottaa naisten ja miesten välinen tasa-arvo huomioon kaikessa toiminnassaan,
- C. toteaa, että naisten ja tyttöjen oikeus nauttia ihmisoikeuksista täysimääräisesti on luovuttamaton, erotamaton ja jakamaton osa yleismaailmallisia ihmisoikeuksia ja olennaisen tärkeä naisten ja tyttöjen aseman edistämiseksi, rauhalle, turvallisuudelle ja kehitykselle,
- D. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää saada miehet ja pojat aktiivisesti mukaan sukupuolten tasa-arvoa edistäviin toimintalinjoihin ja ohjelmiin ja tarjota miehille realistiset mahdollisuudet, erityisesti isyysloman kautta, jakaa perheeseen ja kodinhoitoon liittyvät velvollisuudet samoista lähtökohdista naisten kanssa,
- E. katsoo, että CEDAW-yleissopimuksen ja Pekingin toimintaohjelman välillä on löydettävissä merkittäviä synergioita asiasäädösten osalta, koska yleissopimuksessa katetaan selkeästi monia toimintaohjelman tärkeistä aihepiireistä,
- F. ottaa huomioon, että CEDAW-yleissopimuksen allekirjoittamisesta, joka tapahtui 18. joulukuuta 1979, on kulunut 30 vuotta ja yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan allekirjoittamisesta 10 vuotta – tämä pöytäkirja antaa CEDAW-komitealle valtuudet kuulla yksityishenkilöiden esittämiä oikeuksien loukkauksista koskevia valituksia; toteaa, että 186 maata on tähän mennessä ratifioinut CEDAW-yleissopimuksen ja näistä maista 98 on ratifioinut valinnaisen pöytäkirjan,
- G. ottaa huomioon että Yhdistyneiden Kansakuntien naisten asemaa käsittelevän toimikunnan 54. istunnon (niin kutsutun Peking +15 -kokouksen) teemaksi on valittu Pekingin toimintaohjelman ja tasa-arvonäkökulman muovaamisen tarkistaminen pitäen silmällä vuosituhanen kehitystavoitteiden täysimääräistä täytäntöönpanoa,

⁽¹⁾ EY:n tiedote 3/2002, I.13 kohta.

⁽²⁾ EYVL C 166, 3.7.1995, s. 92.

⁽³⁾ EUVL C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

Torstai 25. helmikuuta 2010

1. korostaa, että Pekingin toimintaohjelman strategisten tavoitteiden toteuttamisessa saavutetusta edistymisestä huolimatta eriarvoisuutta ja sukupuolisterootyypioita esiintyy edelleen, ja naiset ovat edelleen miehiin verrattuina alisteisessa asemassa toimintaohjelmaan kuuluvilla aloilla;
2. pitää valitettavana sitä, että sekä kansallisesti että EU:n tasolla on edelleen liian vähän oikea-aikaisia, luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja Pekingin toimintaohjelman seurantaan varten valituista indikaattoreista, joita on jo kehitetty Pekingin toimintaohjelmassa määritellyillä keskeisillä ongelma-alueilla, esimerkiksi naisten ja köyhyyden, naisiin kohdistuvan väkivallan, institutionaalisten mekanismien, naisten ja aseellisten konfliktien sekä tyttöjen osalta;
3. kehottaa komissiota kehittämään Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanoa koskevaa vuosikatsausta edelleen ja hyödyntämään indikaattoreita ja analyysejä tehokkaasti myötävaikuttaakseen eri alojen politiikkoihin sekä käyttämään katsausta perustana tasa-arvon toteuttamiseen tähtäville uusille aloitteille;
4. katsoo, että komission on tarpeen laatia keskipitkän aikavälin suunnitelma Pekingin toimintaohjelman seurantaan varten jo kehitettyjen indikaattorien säännölliseksi seuraamiseksi ja tarkistamiseksi, käyttäen hyväkseen kaikkia saatavilla olevia resursseja, muun muassa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista käsittelevän komission korkean tason työryhmän asiantuntemusta;
5. kehottaa komissiota ottamaan etenemissuunnitelmansa jatkostrategiaa laatiessaan huomioon talous- ja finanssikriisin, ilmastonmuutoksen aiheuttamat vaikutukset naisten asemaan, kestävän kehityksen, ikääntyvän yhteiskunnan, etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten (erityisesti romaninaisten) aseman sekä nykyiset etenemissuunnitelman prioriteetit: naisten ja miesten yhtäläinen taloudellinen riippumattomuus mukaan lukien 1.6 kohdan etnisiin vähemmistöihin kuuluviin naisiin ja maahanmuuttajanaisiin kohdistuvan moninkertaisen syrjinnän torjuminen; työ-, perhe- ja yksityiselämän yhteensovittaminen; naisten ja miesten yhdenvertainen osallistuminen päätöksentekoon; sukupuoleen perustuvan väkivallan kitkeminen; sukupuolisterootyypioiden poistaminen yhteiskunnasta ja sukupuolten tasa-arvon edistäminen ulko- ja kehityspolitiikoissa;
6. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan lisätoimia, joilla edistetään naisten vaikutusvallan lisäämistä, sukupuolten tasa-arvoa ja tasa-arvoasioiden valtavirtaistamista kehitysyhteistyössä, muun muassa viimeistelemällä ja hyväksymällä sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n toimintasuunnitelman sekä noudattaen avun tuloksellisuudesta annettua Pariisin julistusta ja Accran toimintasuunnitelmaa;
7. kehottaa komissiota etenemissuunnitelmansa jatkostrategiaa laatiessaan luomaan vahvemmat yhteydet Pekingin toimintaohjelmaan ja varmistamaan, että sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n strategian ja Pekingin toimintaohjelmassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi tehtävien ponnistelujen välillä vallitsee suurempi keskinäinen johdonmukaisuus;
8. puoltaa voimakkaasti uuden sukupuolten tasa-arvoelimen perustamista Yhdistyneiden Kansakuntien alaisuuteen siten, että siihen yhdistetään poliittiset ja operatiiviset toiminnot, ja pyytää kaikkia YK:n jäsenvaltioita, erityisesti EU-valtioita, varmistamaan, että tälle uudelle elimelle annetaan merkittävät rahoitus- ja henkilöresurssit ja että sitä johtaa sukupuolten tasa-arvosta vastaava YK:n apulaispääsihteeri;
9. korostaa, että seksuaali- ja lisääntymisterveys sekä niihin liittyvät oikeudet ovat erottamaton osa naisten oikeuksia koskevaa toimintasuunnitelmaa ja että on välttämätöntä lisätä ponnisteluja naisten lisääntymisoikeuksien ja -terveyden parantamiseksi niin Euroopassa kuin maailmanlaajuisesti;
10. korostaa, että seksuaali- ja lisääntymisterveys on erottamaton osa naisten terveyttä koskevaa toimintasuunnitelmaa;
11. korostaa, että aborttia ei tulisi edistää perhesuunnittelukeinona ja että kaikissa tapauksissa on huolehdittava siitä, että aborttiin turvautuneita naisia kohdellaan inhimillisesti ja heille tarjotaan neuvontaa;

Torstai 25. helmikuuta 2010

12. kehottaa Euroopan unionia Lissabonin sopimuksella perustetun uuden oikeudellisen kehyksen puitteissa tulemaan kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (CEDAW) ja sen valinnaisen pöytäkirjan sopimuspuoleksi;
 13. kannustaa Euroopan tasa-arvoinstituuttia (EIGE) edistämään sukupuolten tasa-arvoa koskevien hyvien käytänteiden vaihto-ohjelman kautta tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä kaikilla aloilla, joihin Pekingin toimintaohjelmassa on keskitytty, tavoitteena vahvistaa toimintaohjelmassa määriteltyjen sitoumusten täytäntöönpanoa;
 14. pyytää, että Lissabonin strategian tarkistamisen yhteydessä vuonna 2010 siihen sisällytetään sukupuolten tasa-arvoa koskeva painokas prioriteetti/luku yhdessä uusien tavoitteiden kanssa, yhteyksiä Pekingin toimintaohjelmaan vahvistetaan ja että Pekingin ohjelman seuranta varten kehitettyjä Pekingin indikaattoreita käytetään vahvistamaan tasa-arvonäkökulmaa kansallisissa uudistusohjelmissä sekä sosiaalisen suojelun ja osallisuuden strategioita koskevissa kansallisissa raporteissa;
 15. pyytää, että komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen edistystä näillä ratkaisevilla ongelma-alueilla, jotka on määritelty Pekingin toimintaohjelmassa ja joita varten on jo otettu käyttöön Pekingin toimintaohjelman seuranta varten kehitettyjä indikaattoreita;
 16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään ja toteuttamaan erityisiä tasa-arvopolitiikkoja, joihin kuuluu myös aktiivisia toimenpiteitä, jotta nopeutettaisiin naisten ja miesten tasa-arvon toteutumista käytännössä ja edistettäisiin kaikkien ihmisoikeuksien täysimääräistä takaamista naisille ja tytöille;
 17. pitää myönteisenä sitä, että sukupuolten tasa-arvo on asetettu tärkeälle sijalle tulevan puheenjohtajavaltion Espanjan suunnitelmissa;
 18. tunnustaa, että sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi toteutettavat erityistoimet ovat toisiaan tukevia strategioita ja että rakenteita ja menetelmiä on tarpeen vahvistaa ja käyttää tehokkaasti sekä kansallisella että EU:n tasolla;
 19. kannustaa Euroopan tasa-arvoinstituuttia kehittämään edelleen strategioita ja välineitä sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamiseksi, erityisesti seuraavilla alueilla: tasa-arvovaikutusten arviointi ja tasa-arvonäkökulman huomioon ottaminen talousarvion laadinnassa;
 20. toistaa, että on tarpeen panna järjestelmällisesti täytäntöön ja valvoa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista lainsäädäntö- ja talousarviomenettelyissä sekä muissa tärkeissä prosesseissa, strategioissa, ohjelmissa ja hankkeissa politiikan eri aloilla, mukaan lukien talouspolitiikka, integrointipolitiikka, avoin koordinaointimenetelmä niin työllisyyden kuin sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden aloilla, Euroopan unionin kestävä kehityksen strategia, nuorisoalan eurooppalaiset yhteistyöpuitteet, ulko- ja kehityspolitiikka ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikka, sekä edistää Pekingin toimintaohjelman seuranta varten kaikille relevanteille politiikan aloille ja prosesseille jo kehitettyjen indikaattorien järjestelmällistä käyttöä;
 21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja YK:n pääsihteerille.
-

Torstai 25. helmikuuta 2010

Yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskeva vihreä kirja

P7_TA(2010)0039

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta vihreästä kirjasta (2009/2106(INI))

(2010/C 348 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20. joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2002 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuutta koskevasta vihreästä kirjasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen,
- ottaa huomioon vuonna 1995 tehdyn sopimuksen hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10. joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta (4. elokuuta 1995 hyväksytty "New Yorkin sopimus"),
- ottaa huomioon 31. lokakuuta 1995 hyväksytyt vastuuntuntoista kalastusta koskevat FAO:n menettelyohjeet,
- ottaa huomioon Euroopan sisävesikalastuskomission (EIFAC) toukokuussa 2008 antamat virkistyskalastuksen käytännesäännöt,
- ottaa huomioon Johannesburgissa 26. elokuuta – 4. syyskuuta 2002 pidetyssä kestävä kehityksen huippukokouksessa annetun loppujulistuksen,
- ottaa huomioon EU:n uudistetun kestävä kehityksen strategian, jonka 15. ja 16. kesäkuuta 2006 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi,
- ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon yhteisen kalastuspolitiikan roolista ekosysteemiperustaisen lähestymistavan soveltamisessa merien hoitoon (KOM(2008)0187) ja 13. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman yhteisestä kalastuspolitiikasta ja ekosysteemiperustaisesta lähestymistavasta kalastuksen hoidossa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon kalastusoikeusperustaisista hallinnointivälineistä kalastusalalla (KOM(2007)0073) ja 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kalastusoikeusperustaisista hallinnointivälineistä kalastusalalla ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EYVL C 271 E, 7.11.2002, s. 67.

⁽³⁾ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0009.

⁽⁵⁾ EUVL C 247 E, 15.10.2009, s. 1.

Torstai 25. helmikuuta 2010

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”EU:n kalastusalan kestävyiden edistäminen kestävästä enimmäistuotosta avulla” (KOM(2006)0360) ja 6. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin kalastusalan kestävyiden edistämisestä kestävästä enimmäistuotosta avulla⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Ei-toivottujen sivusaaliiden vähentämistä ja poisheittäminen lopettamista Euroopan kalastuksessa koskeva politiikka” (KOM(2007)0136) ja tiedonannosta 31. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman⁽²⁾,
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2009 antamansa päätöslauselman hallinnosta YKP:n puitteissa: Euroopan parlamentti, alueelliset neuvot-antavat toimikunnat ja muut toimijat⁽³⁾, sekä 6. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman toimintasuunnitelmasta vuosille 2006–2008 yhteisen kalastuspolitiikan yksinkertaistamiseksi ja parantamiseksi⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 3. syyskuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen strategia merien ja merenkulkualan tutkimusta varten: Johdonmukaiset puitteet eurooppalaisella tutkimusalueella harjoitettavalle tutkimukselle merien kestävästä käytön tukemiseksi” (KOM(2008)0534) ja 19. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman soveltavasta tutkimuksesta yhteisen kalastuspolitiikan alalla⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2005 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan kalatalousrahas-
tosta⁽⁶⁾, 15. kesäkuuta 2006 rannikkokalastuksesta ja rannikkokalastajayhteisöjen kohtaamista ongel-
mista⁽⁷⁾, 15. joulukuuta 2005 naisverkostoista: kalastus, maanviljely ja monipuolistuminen⁽⁸⁾ sekä
28. syyskuuta 2006 kalastusalan taloudellisen tilanteen parantamisesta⁽⁹⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 7/2007 yhteisen vesiluonnonva-
rojen säilyttämissääntöjä koskevista valvonta-, tarkastus- ja seuraamusjärjestelmistä sekä laittoman, il-
moittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta
yhteisen järjestelmästä 29. syyskuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008⁽¹⁰⁾,
yhteisen kalastusalueille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisen vesien ul-
kopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisen vesille 29. syyskuuta 2008 annetun neuvos-
ton asetuksen (EY) N:o 1006/2008⁽¹¹⁾ ja yhteisen valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on var-
mistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, 20. marraskuuta 2009 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1224/2009⁽¹²⁾ sekä 23. helmikuuta 2005⁽¹³⁾, 15. helmikuuta 2007⁽¹⁴⁾,
5. kesäkuuta 2008⁽¹⁵⁾, 10. huhtikuuta 2008⁽¹⁶⁾ ja 22. huhtikuuta 2009⁽¹⁷⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteis-
estä markkinajärjestelystä⁽¹⁸⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Keskustelun käynnistäminen yhteisen suhtautumisesta kalas-
tustuotteiden ympäristömerkijärjestelmien kehittämiseen” (KOM(2005)0275) ja tiedonannosta
7. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 228.

⁽²⁾ EUVL C 68 E, 21.3.2009, s. 26.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0317.

⁽⁴⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 155.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0065.

⁽⁶⁾ EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 324.

⁽⁷⁾ EUVL C 300 E, 9.12.2006, s. 504.

⁽⁸⁾ EUVL C 286 E, 23.11.2006, s. 519.

⁽⁹⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 417.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 33.

⁽¹²⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽¹³⁾ EUVL C 304 E, 1.12.2005, s. 258.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 502.

⁽¹⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0245.

⁽¹⁶⁾ EUVL C 247 E, 15.10.2009, s. 87.

⁽¹⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0255.

⁽¹⁸⁾ EUVL C 305 E, 18.12.2008, s. 271.

⁽¹⁹⁾ EUVL C 305 E, 14.12.2006, s. 233.

Torstai 25. helmikuuta 2010

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja 7. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman parlamentin uudesta roolista ja vastuusta Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanossa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin tulevasta meripolitiikasta: Meriä ja valtameriä koskeva eurooppalainen näkemys ⁽²⁾, sekä 2. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman kalastuksesta ja vesiviljelystä Euroopan rannikkoalueiden yhdenmukaisen käytön ja hoidon alalla ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 4. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman aiheesta ”2050: Tulevaisuus alkaa tänään – EU:n tulevaa yhdenmukaisesti ilmastosuojelupolitiikkaa koskevia suosituksia” ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin strategiasta Kööpenhaminan ilmastonmuutoskokouksessa ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 4. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman merimetsokannan eurooppalaisen hallintasuunnitelman laatimisesta merimetsoista kalakannoille, kalataloudelle ja vesiviljelylle aiheutuvien kasvavien vaikutusten vähentämiseksi ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon yhdenmukaisesti meripolitiikkaa koskevat komission tiedonannot, etenkin tiedonannot ”Meripolitiikkaan sovellettavaa yhdenmukaisesti lähestymistapaa koskevat suuntaviivat: kohti parasta toimintatapaa meriasioiden yhdenmukaisessa hallinnoinnissa ja sidosryhmien kuulemisessa” (KOM(2008)0395), ”Merten aluesuunnittelua koskeva toimintasuunnitelma yhteisten periaatteiden saavuttamiseksi EU:ssa” (KOM(2008)0791) ja ”Euroopan unionin yhdenmukaisen meripolitiikan kansainvälisen ulottuvuuden kehittäminen” (KOM(2009)0536), sekä äskettäisen kertomuksen Euroopan meripolitiikan edistymisestä (KOM(2009)0540),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon ”Vesiviljelyn kestävä tulevaisuuden turvaaminen – Uutta pontta yhteisön vesiviljelyalan kestävä kehittäminen koskevalle strategialle” (KOM(2009)0162),
 - ottaa huomioon komission vihreän kirjan ”Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus”(KOM(2009)0163),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A7-0014/2010).
- A. ottaa huomioon, että kalakantojen säilyttäminen on olennaisen tärkeää, jotta kalastusala voisi varmistaa sekä yksittäisten jäsenvaltioiden että koko Euroopan unionin (EU) kalatuotteiden toimitukset ja ravintotasapainon, sekä sen huomattavan myötävaikutuksen rannikkoyhteisöjen sosioekonomiseen hyvinvointiin, paikalliseen kehitykseen, työllisyyteen, taloudellisen toiminnan eri vaiheiden säilymiseen ja luomiseen, tuoreen kalan toimituksiin ja paikallisen kulttuuriperinnön ylläpitämiseen,
- B. katsoo, että Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen on muodostettava pysyvä perusta yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) sääntelylle etenkin kalastusalan kansainvälisen hallinnon suhteen,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 531.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0382.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0089.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0583.

Torstai 25. helmikuuta 2010

- C. katsoo, että YKP:n uudistuksessa on otettava huomioon perussopimuksissa vahvistettu EU:n ympäristöpolitiikka sekä joulukuussa 2007 annettu Balin julistus,
- D. katsoo, että Euroopan unioni on kansainvälistä oikeutta noudattava yhteisö ja että perussopimuksiensa ja toimintasääntöjensä mukaisesti se aikoo nimenomaisesti varmistaa politiikkojensa taloudellisen, sosiaalisen ja poliittisen yhtenäisyyden, YKP mukaan luettuna,
- E. ottaa huomioon, että YKP:n perimmäinen tavoite, joka on vahvistettu asetuksessa (EY) N:o 2371/2002, on kalastusalan kestävä kehityksen takaaminen taloudellisesti ja sosiaalisesti elinkelpoisella tasolla sekä meren luonnonvarojen hyvän biologisen tilan varmistaminen, mikä on olennainen edellytys toiminnan nykyiselle ja tulevalle harjoittamiselle,
- F. toteaa, että YKP on epäonnistunut perustavoitteessaan ja on osoittanut, että liian keskitetty ”ylhäältä alas” -politiikka ei toimi,
- G. ottaa huomioon Euroopan merien moninaisuuden sekä kullakin niillä pyytävän laivaston ja harjoitetun kalastuksen erityisluonteen,
- H. toteaa, että neuvosto sitoutui 3. marraskuuta 1976 antamassaan päätöslauselmassa ja erityisesti sen liitteessä VII sellaisten alueiden erityistarpeiden turvaamiseen, joiden paikallinen väestö on erityisen riippuvainen kalastuksesta ja siihen liittyvästä toiminnasta,
- I. ottaa huomioon, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että YKP:aan kuuluvat elollisten vesiluonnonvarojen säilyttäminen, hoito ja hyödyntäminen, vesiviljely sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen, jos tällaista toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesillä taikka jos sitä harjoittavat yhteisön kalastusalueet tai, lip-puvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, jäsenvaltioiden kansalaiset,
- J. toteaa, että 88 prosenttiin yhteisön kalavaroista kohdistuu kalastusta, joka ylittää kestävä enimmäis-tason, ja 30 prosenttia näistä kalakannoista on turvallisten biologisten rajojen ulkopuolella, millä on vakavia vaikutuksia alan elinkelpoisuuteen,
- K. ottaa huomioon, että YKP:n täytäntöönpano vaikuttaa suoraan hyvin laajoihin aloihin kuten ympäristönsuojeluun, ilmastonmuutokseen, kansanterveyteen, kuluttajien suojeluun, aluekehitykseen, sisäiseen ja kansainväliseen kauppaan, suhteisiin kolmansien maihin ja kehitysyhteistyöhön, minkä vuoksi on ensisijaisen tärkeitä varmistaa asianmukaisesti ja huolella kaikkien näiden alojen välinen harmo-nisointi noudattaen samalla täysimääräisesti toissijaisuusperiaatetta,
- L. toteaa, että jäsenvaltioiden on direktiivin 2008/56/EY mukaisesti toteutettava tarvittavat toimet ympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi tai säilyttämiseksi Euroopan unionin merivesillä viimeistään vuo-teen 2020 mennessä, mikä edellyttää YKP:n kalastustoiminnan sääntelyä,
- M. ottaa huomioon, että kalastuksesta toimeentulonsa saavan väestön tulotaso on huomattavasti alhai-semmpi kuin muiden väestöosien; katsoo, että ensiksi mainituille on taattava kohtuullinen elintaso erityisesti nostamalla heidän henkilökohtaista tulotasoaan,
- N. katsoo, että tämänhetkinen geopoliittinen, taloudellinen ja yhteiskunnallinen tilanne sekä Euroopan ja maailman valtamerien ja merten suojelua ja kestävä kehittämisestä koskevan strategian ja toiminta-suunnitelman laatiminen (yhdenmenny meripolitiikka) edellyttävät sitoutumista ympäristöllisesti ja sosio-ekonomisesti kestävä YKP:n vakiinnuttamiseen, jossa Euroopan parlamentilla on myös YKP:n alalla Lissabonin sopimukseen perustuvat laajemmat toimivaltuudet,
- O. katsoo, että kalastus on yksi tärkeimmistä toiminnoista meren ja sen varojen hyödyntämisessä, ja siksi sitä olisi pidettävä olennaisena osana yhdenmenny meripolitiikan hallinnointia,

Torstai 25. helmikuuta 2010

- P. ottaa huomioon, että hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli (IPCC), johon kuuluu tutkijoita kaikkialta maailmasta, on arvioinut ilmastomuutoksen vaikutuksia ja todennut, että lukemattomia ekosysteemejä voi uhata ilmastomuutoksesta johtuvien ennennäkemättömien häiriöiden yhdistelmä,
- Q. ottaa huomioon, että syrjäisimpien alueiden erityisongelmat, joiden pysyvän luonteen ja yhteisvaikutuksen vuoksi nämä alueet erottuvat muista unionin alueista, joilla on epäsuotuisa maantieteellinen sijainti ja/tai väestöongelmia, on tunnustettu yhteisön primaarioikeudessa ja viimeksi SEUT-sopimuksessa,
- R. katsoo, että jotta YKP olisi kattavampi ja tehokkaampi, se on organisoitava siten, että siihen osallistuvat monialaisesti kaikki suoraan tai epäsuorasti alan kanssa tekemisissä olevat osapuolet, kuten kaupalliset ja virkistyskalastajat, vesiviljelijät, jalostusala, vähittäismyyjät, alusten omistajat, näiden ryhmien edustajat, kansalaisyhteiskunta (ympäristöön ja kehitysyhteistyöhön keskittyvät kansalaisjärjestöt mukaan luettuina), tiedeyhteisö ja institutionaaliset sidosryhmät,
- S. katsoo, että tässä YKP:n uudistuksessa on jo mukautettava kalastuspolitiikkaa lähemmäksi yhtenäismarkkinoiden sääntöjä,
- T. katsoo kuitenkin, että YKP:n vuonna 2002 toteutetun tarkistuksen jälkeen laivaston liikakapasiteettiin ja meren luonnonvarojen niukkuuteen liittyvät perustavaa laatua olevat ongelmat ovat edelleen olemassa, niiden suuruus vaihtelee alueittain ja ne ovat pahentuneet entisestään viime vuosina, mikä on aiheuttanut vakavia haittoja muille kuin kohdelajeille sekä yleisesti meriympäristölle ja heikentäneet ekosysteemien tilaa,
- U. katsoo, että liikakapasiteetin ja kalavarojen vähäisyyden kaltaisia ongelmia ei tulisi pitää laajalle levinneenä tai yleismaailmallisena ilmiönä, kun otetaan huomioon erilaisten kalastuslaivastojen ja -alueiden valtavat erot; katsoo, että tällaisiin ongelmiin on kehitettävä ratkaisuja ja toteutettava ne tavalla, jolla tunnustetaan suuret alueelliset vaihtelut EU:ssa,
- V. toteaa, että meret pystyvät pitämään yllä nykyistä suurempia kalakantoja, ja toteaa myös, että jos kantojen annettaisiin elpyä, voitaisiin määrittää rajat, joiden avulla saaliita voitaisiin suurentaa merkittävästi säilyttäen samalla kestävyys,
- W. katsoo, että poisheitetyn saaliin osuus on aivan liian korkea, ja toteaa, että kalastajat kertovat heittävänsä ääritapauksissa pois jopa 80 prosenttia saaliistaan,
- X. katsoo, että YKP:ssa on epäonnistuttu pahiten säilyttämisen- ja hoitopolitiikassa, jota ei ole muutettu eikä ajantasaistettu sen luomisen jälkeen, ja siksi on keskityttävä kalavaroja koskevan uuden säilyttämisen- ja hoitomallin suunnitteluun,
- Y. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on kansainvälisillä foorumeilla antamiensa sitoumusten nojalla määritellyt kalastuspolitiikkansa tavoitteiksi kestäväen enimmäistuoton, ennalta varautumisen periaatteen ja ekosysteemiperustaisen lähestymistavan kautta toteutetun hoidon,
- Z. katsoo, että nykyaikaisten, kilpailukykyisten, ympäristöystävällisten ja turvallisten laivastojen ylläpito ei ole ristiriidassa kalastuskapasiteetin vähentämisen kanssa, sillä useat jäsenvaltiot ovat itse asiassa jo vaihtelevassa määrin toteuttaneetkin vähennyksiä luotettavan tieteellisen tutkimuksen pohjalta sopeuttaakseen kapasiteetin käytettäviin resursseihin entistä paremmin; katsoo, että sidosryhmät ovat kannattaneet toimia, jotka eivät lamaannuta alaa vaan joilla on myönteisiä ja asteittaisia vaikutuksia, kuten kalojen biomassan lisäämispyrkimykset, kalastuspäivien vähentäminen, biologisten suojelualueiden perustaminen ja pienimuotoisen kalastuksen arvostuksen nostaminen,

Torstai 25. helmikuuta 2010

- AA. ottaa huomioon, että kalastus on yksi taloudellisista toiminnoista, johon meren ekosysteemien heikon tilan aiheuttama kalakantojen köyhtyminen vaikuttaa eniten, ja ottaa huomioon, että kalastuksen kestävä tulevaisuus riippuu kyvystä muuttaa tätä suuntausta palauttamalla terveys ja tasapaino meren koko ekosysteemiin; katsoo, että alan itsensä on tuettava toimia sellaisen tasapainon palauttamiseksi, joka mahdollistaa tulevan kestävyuden ja takaa kannattavuuden kasvun keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä,
- AB. ottaa huomioon, että kalastuksesta saavat elantonsa lukemattomat rannikkoyhteisöt, jotka ovat erikoistuneet kalastukseen useiden sukupolvien ajan ja jotka lisäksi vielä edistävät tällä tavoin asianomaisten alueiden taloudellista ja sosiaalista aktiivisuutta sekä EU:n kulttuuriperintöä; katsoo, että kalastuspolitiikkaa on kehitettävä niin, että Euroopan kaikkien perinteisten kalastusalueiden elinkeinoa voidaan suojella perinteisiä oikeuksia kunnioittaen,
- AC. katsoo, että perinteisiä oikeuksia on aiemmin suojellut suhteellisen vakauden periaate, ja tulevista hallintamalleista riippumatta etujen, joita suhteellinen vakaus on tuonut rannikoiden yhteisöille, tulee säilyä näillä yhteisöillä,
- AD. katsoo, että pienimuotoista kalastusta harjoittava laivasto ja kalastuksesta erittäin riippuvaiset alueet tarvitsevat erilaista kohtelua ja enemmän sosioekonomista tukea uudessa YKP:ssa,
- AE. katsoo, että vaikka naisten edustus on alhainen pyyntitoiminnan alalla, he ovat tärkeä ryhmä, koska heillä on olennainen tehtävä YKP:aan suoraan liittyvillä aloilla, joita ovat muun muassa vesiviljely, jalostus, kaupan pitäminen, tutkimus, liiketoiminnan hoito, koulutus ja meriturvallisuus,
- AF. katsoo, että kuten maatalousalalla jo tunnustettiin, myös kalastusalalla naiset kärsivät epäoikeudenmukaisuudesta, mikä merkitsee alhaisempia palkkoja (tai jopa palkan puuttumista), alhaisempia sosiaalietuuksia ja joissakin tapauksissa esteitä heidän täysimääräiselle osallistumiselleen kattojärjestöihin joissakin yhteisöissä tai yhdistyksissä,
- AG. ottaa huomioon, että kalastus- ja vesiviljelytuotteet ovat tärkeä ja kasvava sellaisten korkealaatuisten proteiinien ja terveellisten rasvojen hankintalähde, joita tarvitaan EU:n elintarvikehuollossa,
- AH. ottaa huomioon, että yhteisön laivasto ja kalastusala varmistavat korkealaatuisten elintarvikkeiden saannin ja että alalla on EU:n rannikkoalueiden, syrjäisten alueiden ja syrjäisimpien alueiden sekä saarialueiden työllisyyden, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja kasvun kannalta tärkeä tehtävä,
- AI. katsoo, että kalatuotteiden, joilla on hyväksytty elintarvikesertifikaatti pyyntihetkestä lihavoittamiseen tai jalostukseen (alasta riippuen), markkinoille saattamisen on perustuttava ympäristön kestävyuden kriteereihin ja lisättävä tuottajien ja kuluttajien tietoisuutta kestävästä kalastuksesta,
- AJ. ottaa huomioon, että FAO on tehnyt merkittävää työtä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden ekologisen merkinnän alalla ja että sen kalastuskomitea (COFI) laati maaliskuussa 2005 alan suuntaviivat, jotka Euroopan komission on otettava huomioon,
- AK. katsoo, että tietyn alueen kestävä kehityksen edistämällä olisi lisättävä luontoon liittyvien ympäristö- ja inhimillisten tekijöiden vuorovaikutusta sekä edistettävä rannikkoyhteisöjen elämäntilaa; katsoo, että kalastuspolitiikan lähtökohtana on oltava oletus kalastusyhteisöjen hyvinvoinnin ja niihin erottamattomasti liittyvien ekosysteemien kestävyuden keskinäisestä riippuvuudesta,

Torstai 25. helmikuuta 2010

- AL. katsoo, että pienimuotoista kalastusta harjoittavilla laivastoilla sekä yritys- ja teollisuussuuntautuneemilla laivastoilla on hyvin erilaiset ominaisuudet ja ongelmat, joita ei voida sovittaa yhdenmukaiseen malliin, ja siksi laivastoja on kohdeltava eri tavoin,
- AM. ottaa huomioon, että nykyään on yleisesti hyväksytty, että on olemassa joitakin välineitä, jotka mahdollistavat erilaisen lähestymistavan kalastuksenhoitoon, joilla voidaan hyödyllisesti täydentää nykyisiä järjestelmiä ja joilla on merkittävä rooli alaa koskevassa yhteisön hallinnossa,
- AN. toteaa, että jotkin jäsenvaltiot ovat jo perustaneet omia mallejaan, kuten säilyttämishyvitysmallin, joilla pyritään kannustamaan alalla myönteiseen innovointiin; katsoo, että tällaisia jäsenvaltioiden tasolla toteutettuja toimia voidaan mukauttaa niin, että otetaan huomioon paikalliset olosuhteet yhteistyössä sidosryhmien kanssa,
- AO. katsoo, että kalavarojen hoitomallien tutkintaa on harkittava tarkkaan ottaen huomioon jäsenvaltioiden erilaiset taloudelliset, sosiaaliset ja kalavaroihin liittyvät olot toissijaisuuden merkitystä sivuuttamatta, jotta varmistettaisiin varojen tasapainotettu ja kattava hoito ja edistettäisiin eri laivastojen suhteellista oikeutta pyyntiin,
- AP. ottaa huomioon, että kalastusalan toiminta on keskittynyt ennen kaikkea alueille, joilla talous on epävakaa ja joista suurin osa kuuluu tavoitteen 1 alueisiin, ja katsoo lisäksi, että alan tämänhetkisellä kriisillä on merkittävä vaikutus näiden alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen,
- AQ. katsoo, että merten resurssien hyödyntämiskieltojen merkitys yhtenä tehokkaana välineenä merten ekosysteemien suojelussa ja kalastuksen hallintaan liittyvien etujen tarjoamisessa on laajalti tunnustettu edellyttäen, että kieltoalueiden perustaminen ja suojelu täyttävät tietyt vähimmäisnormit,
- AR. katsoo, että on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota vesiviljelyalan strategiseen merkitykseen ja sen kehitykseen yhteisössä sosioekonomisella, ympäristön ja elintarviketurvallisuuden tasolla; katsoo kuitenkin, että alan on estettävä paikallisen meriympäristön vahingoittuminen ja luonnonvaraisten kantojen harveneminen, mikä koskee erityisesti monien vesiviljeltävien lajien ravinnoksi pyydystettäviä pieniä pelagisia lajeja,
- AS. katsoo, että äyriäisten tuotantotoiminta, joka kahlaten harjoitetussa äyriäistenkeruussa on yleensä naisten työtä, on erottamaton osa alaa ja sillä on suuri merkitys tietyillä rannikkoalueilla; katsoo, että kyseinen toiminta on sisällytettävä täysin uuden YKP:n piiriin,
- AT. katsoo, että EU:n on koordinoitava kehitys yhteistyöpolitiikkaa ja YKP:aa ja osoitettava kehitys yhteistyöpolitiikalle enemmän henkilöstö-, teknisiä ja taloudellisia resursseja kolmansien maiden kalatalousalan kehittämiseksi,
- AU. katsoo, että alueellisilla kalastusjärjestöillä ja kalastuskumppanuussopimuksilla on oltava keskeinen ja yhä merkittävämpi asema kalavarojen kestävässä hyödyntämisessä ja käytössä yhteisön ja kansainvälisillä vesialueilla, vaikka monet alueellisten kalastusjärjestöjen toiminnasta tehdyt tuoreet arvioinnit ovatkin tuoneet esiin niiden toiminnassa vakavia puutteita, minkä vuoksi YK:n yleiskokous on vaatinut pikaisia toimia niiden toiminnan tehostamiseksi,
- AV. katsoo, että alueellisilla hoitoelimillä on oltava keskeinen ja tärkeä tehtävä kalavarojen käytössä ja niiden kestävässä hyödyntämisessä yhteisön omilla vesillä niin, että hoitopäätökset voidaan tehdä entistä sopivammalla tasolla ja ottaen mukaan asianomaiset sidosryhmät,
- AW. katsoo, että YKP:n ulkoiset toimintalinjat ovat tärkeitä teollisuuden ja kuluttajien toimitusten takaimiseksi, koska yli kolmasosa yhteisön tuotannosta on peräisin kansainvälisiltä kalavesiltä ja kolmansien maiden yksinomaisille talousvyöhykkeille kuuluvilta vesiltä,

Torstai 25. helmikuuta 2010

- AX. katsoo, että laitton, ilmoittamaton ja sääntelemätön kalastus on vakavimpia elollisten vesiluonnonvaarojen kestävään hyödyntämiseen kohdistuvia uhkia ja vaarantaa YKP:n perustan ohella myös valtamerten parempaa hallinnointia edistävät kansainväliset pyrkimykset; katsoo, että piakkoin täytäntöön pantava, yhteisön valvontajärjestelmästä 20. marraskuuta 2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 on tarkoitettu edistämään edelleen valvonta- ja torjuntatoimia,
- AY. toteaa, että 60 prosenttia Euroopan unionissa kulutetusta kalasta pyydetään EU:n vesien ulkopuolella ja suuri osuus johtuu osittain siitä, että YKP ei ole onnistunut pitämään kalakantoja riittävällä tasolla EU:n kansalaisten kysynnän tyydyttämiseksi,
- AZ. toteaa komission jo myöntäneen, että yhteisön markkinoille tulee tuotteita, joissa ei noudateta Euroopan unionin määrittelemiä vähimmäiskokoja, mikä johtuu etenkin siitä, että kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia ei sovelleta pakastetuotteisiin,
- BA. ottaa huomioon, että monet kalastusalan työpaikat täytetään nykyisin kolmansista maista peräisin olevalla työvoimalla, koska ala houkuttelee yhä vähemmän EU:n nuoria,
- BB. ottaa huomioon, että hintojen viime vuosien jyrkkä lasku, joka koskee suurinta osaa kalalajeja, on vaikuttanut hyvin kielteisesti tuottajien tuloihin ja että samanaikaisesti ovat nousseet tuottajien tuotantokustannukset, joita ei voida lisätä ensimyyntihintaan,
- BC. ottaa huomioon muutoksen kalastustuotteiden markkinoilla, jotka ovat siirtyneet tuottajien ja ostajien tasapainosta tilanteeseen, jota voidaan jakelu- ja ostoketjujen keskittymisen vuoksi pitää päivä päivältä enemmän ostajien oligopolina,
- BD. katsoo, että monet kolmansien maiden vientituotteista aiheuttavat yhteisön kalastuslalle vaikean kilpailukykyongelman, koska niiden tuonnissa ei noudateta yhteisön tuottajiin ja kuluttajiin sovellettavia normeja ja järjestelmiä, jotka lisäävät yhteisön tuottajien tuotantokustannuksia,
- BE. katsoo, että edellä mainittu hintojen laskusuuntaus ei hyödytä pitkällä aikavälillä myöskään kuluttajaa,

Yleistä

1. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen laatia vihreä kirja, jolla käynnistetään kuulemismenettely ja tärkeä keskustelu nykyisen YKP:n rajoituksista ja sille koituvista haasteista sekä politiikan pikaisesta ja perusteellisesta uudistustarpeesta, ja kehottaa huomioimaan myös sidosryhmien näkemykset;
2. katsoo, että käynnissä oleva uudistus on olennaisen tärkeä Euroopan kalastusalan tulevaisuuden kannalta ja että jos radikaalia uudistusta ei hyväksytä ja panna täytäntöön, seurauksena voi olla, ettei seuraavan uudistuksen aikaan ole enää kaloja eikä kalastusala;
3. yhtyy vihreässä kirjassa esitettyyn näkemykseen, että taloudellinen ja sosiaalinen kestävyys edellyttävät tuottavia kalakantoja ja toimivia merten ekosysteemejä, joten ekologinen kestävyys on Euroopan kalastusalan taloudelliseen ja sosiaaliseen tulevaisuuteen liittyvä perusolettamus;
4. suhtautuu myönteisesti myös komission mainitsemiin pääperiaatteisiin, joilla YKP:aa on tarkoitus uudistaa tehokkaasti ja onnistuneesti, erityisesti alan vastuun lisäämiseen, joka perustuu suotuisten olojen luomiseen hyvien kalastuskäytäntöjen noudattamiselle, ja kalastuksen hallintomallien suunnitteluun ja tarjoamiseen pitkällä aikavälillä, jotta voidaan tarjota täydentäviä ja parempia välineitä voimassa oleviin suurimpiin sallittuihin saaliisiin (TAC) ja kiintiöihin perustuvalla perinteiselle järjestelmälle, sekä puuttua laivas-ton liikakapasiteettia koskevaan ongelmaan;

Torstai 25. helmikuuta 2010

5. pitää myönteisenä komission esittämää analyysia tähänastisen kalastuspolitiikan viidestä rakenteellisesta heikkoudesta ja on samaa mieltä siitä, että uudistuksessa on asetettava keskeiselle sijalle viisi näkökohtaa, jotka ovat syvään juurtunut laivaston ylikapasiteettiongelma, epätarkat poliittiset tavoitteet, minkä johdosta päätöksiä ja täytäntöönpanoa koskevat ohjeet ovat riittämättömät, päätöksentekojärjestelmä, joka rohkaisee asettamaan lyhyen aikavälin tavoitteita, puitteet, joissa alan toimijoille ei anneta riittävästi vastuuta, ja riittämätön poliittinen tahto varmistaa säännösten noudattaminen sekä säännösten puutteellinen noudattaminen itse kalastusalan toimesta;
6. pitää myönteisenä, että tunnustetaan tarve toteuttaa nykyistä yksinkertaisempaa kehystä sen varmistamiseksi, että hyväksyttävillä toimilla päästään parhaimpaan mahdolliseen tulokseen, ja korostaa siksi pyrkimysten tehostamisen tärkeyttä tämän saavuttamiseksi;
7. toistaa, että YKP:n päätavoitteena on oltava kalastuksen, niin kalavarojen kuin kalastajien, tulevaisuuden takaaminen varmistamalla kalakantojen elvyttäminen ja palauttamalla alan taloudellinen kannattavuus;
8. toistaa, että YKP:n on varmistettava kalastuksen kestävyys pitkällä aikavälillä, jotta ala voisi omalta osaltaan varmistaa rannikkoalueiden sosioekonomiset edellytykset ja taata kalataloustuotteiden yleisen saatavuuden sekä elintarvikeomavaraisuuden ja -turvallisuuden ja parantaa kalastajien elinoloja varmistamalla näin kalastuksesta eniten riippuvaisien rannikkoalueiden kestävä kehityksen;
9. katsoo, että kalastushoito on suunniteltava niin, että voidaan minimoida kalastustoimien vaikutus kohdelajeihin liittyviin ja niistä riippuvaisiin lajeihin ja että tärkeitä päätöksiä edeltää ympäristövaikutusten arviointi kuten useimmilla muillakin aloilla;
10. korostaa nykyisen YKP:n olevan yksi yhtenäisimmistä yhteisön politiikoista, jolla yhteisölle annetaan laajat valtuudet meren luonnonvarojen hallinnoimiseksi ja säilyttämiseksi sekä samalla asiaa koskeva vastuu; kehottaa sidosryhmiä osallistumaan siihen tiiviimmin;
11. korostaa, että vuonna 2002 toteutetusta perusteellisesta uudistuksesta huolimatta YKP kamppailee vielä 27 vuotta perustamisensa jälkeen tiettyjä kalastustyyppisiä koskevien vakavien ongelmien kanssa, joita ovat liikakalastus, laivaston joidenkin osien ylikapasiteetti, joka on määritettävä selvästi, energiatehottomuus, varojen tuhlaaminen ja luotettavan kalakantatutkimuksen puute ja joihin voidaan lisätä muita tekijöitä kuten alaa tällä hetkellä vaivaava taloudellinen ja sosiaalinen taantuma, kalatalous- ja vesiviljelytuotteiden markkinoiden globalistuminen, ilmastonmuutoksen seuraukset ja meren ekosysteemien heikosta terveydentilasta aiheutuva varojen asteittainen köyhtyminen;
12. katsoo, että kaikessa kalastuspolitiikassa on otettava huomioon useita ulottuvuuksia – sosiaaliset, ympäristölliset ja taloudelliset näkökohdat – jotka vaativat kokonaisvaltaista ja tasapainoista lähestymistapaa, mikä ei sovi yhteen sellaisen näkemyksen kanssa, jossa nämä ulottuvuudet asetetaan etukäteen määriteltyyn hierarkkiseen tärkeysjärjestykseen;
13. painottaa, että strategisesti tärkeän kalatalousalan ja kalastusyhteisöjen elinkelpoisuuden säilyttäminen sekä meriekosysteemien kestävyuden ylläpitäminen eivät ole yhteensovittamattomia tavoitteita;
14. katsoo, että sellaisia ongelmia kuin liikakalastusta, liikakapasiteettia, liiallisia investointeja ja tuhlausta ei tule pitää laajoina tai yleismaailmallisina vaan ne ovat pikemminkin ominaisia tietyille laivastoille ja kalastustyypeille; katsoo, että ne on korjattava tällaiset erityistekijät huomioivalla tavalla;
15. muistuttaa, että parlamentti on kiinnittänyt useampina vaalikausina huomiota siihen, että kaikki toimijat eivät noudata YKP:n sääntöjä riittävästi, ja pyytänyt toistuvasti EU:n ja kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisia toimielimiä tehostamaan valvontaa, yhdenmukaistamaan valvonta- ja sanktioperusteita sekä saaliiden ilmoitusjärjestelmiä, lisäämään tarkastusten avoimuutta ja tehostamaan yhteisön tarkastusjärjestelmiä, jotta voidaan luoda sääntöjen noudattamisen kulttuuri ottamalla tärkeimmät sidosryhmät mukaan tähän toimintaan ja antamalla niille enemmän vastuuta;

Torstai 25. helmikuuta 2010

16. toteaa, että uusi valvonta-asetus sisältää joukon toimia, joiden onnistumista ja kustannus-hyötysuhdetta olisi arvioitava kriittisesti YKP:n uudistuksen yhteydessä;
17. korostaa, että monet YKP:n kohtaamista ongelmista johtuvat siitä, ettei hyvän hallintotavan periaatteita ole pantu täytäntöön;
18. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen tultua voimaan parlamentti ei ole enää vain neuvoo-antava toimielin, vaan siitä tulee myös kalastuslainsäätävä, joka jakaa päätösvalan neuvoston kanssa suurimpien sallittujen saaliiden ja kiintiöiden määrittämistä lukuun ottamatta;
19. korostaa, että alueellisilla kalastusjärjestöillä ja kalastuskumppanuussopimuksilla on oltava keskeinen tehtävä hyvien kalastuskäytäntöjen hallinnoinnissa ja soveltamisessa niiden omilla toimivalta- ja soveltamisaloilla ja että EU:n on edistettävä kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevia mahdollisimman tiukkoja normeja;
20. katsoo, että EU:n vesille on luotava alueellisia hallintoelimiä, joihin osallistuvat jäsenvaltiot sekä relevantit sidosryhmät, ja joiden olisi oltava keskeisessä osassa hallinnossa sekä hyvien kalastuskäytäntöjen soveltamisessa asianomaisilla EU:n lainkäyttöalueilla;
21. katsoo, että YKP:n uudistamista koskeva prosessi on saatava päätökseen vuoden 2011 alussa, jotta voidaan varmistaa, että se otetaan asiaankuuluvalla tavalla mukaan EU:n seuraavista rahoituskehysistä käytävään keskusteluun ja että uudistettu YKP pannaan täytäntöön täydellisesti;
22. katsoo, että tieteellinen tietämys ja alan tarpeisiin mukautettu tekninen tutkimus on huomioitava meren ekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten minimoimiseksi ja että kalavarojen säilyttämiselle ja kestäväälle hoidolle on laadittava toimintaohjelma, jota on tarkennettava asteittain; katsoo, että tähän toimintaan on otettava mukaan osuuskuntien tutkijat tarkkailijoina ja alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien edustajat täysjäseninä; korostaa lisäksi, että kalakantoja ja merten ekosysteemejä koskevan tarkan tieteellisen tiedon puute ei saa estää ennalta varautumisen periaatteen hyväksymistä uudessa yhteisessä kalastuspolitiikassa;
23. katsoo, että huolimatta kalastuksen hallintomallien muuttamiseen liittyvien prosessien monimutkaisuudesta ja erityisesti juridisista vaikeuksista, joita tästä prosessista voi aiheutua, ne eivät ole ylityspääsemättömiä, minkä muiden hallintomallien onnistunut täytäntöönpano muualla maailmassa on osoittanut; kehottaa komissiota selvittämään yksityiskohtaisesti, voitaisiinko olemassa olevien kalastuksenhallintomallien täydentämiseksi ottaa käyttöön uusia hallintomalleja;
24. kiinnittää huomiota siihen, että jo toteutetuista käytöstäpoistotoimista huolimatta liikakapasiteetti on edelleen vakava ongelma ja yhteisön laivastossa on osia, varsinkin pienimuotoisessa kalastuksessa, joita ei ole uudistettu riittävästi, ja että käytössä on edelleen vanhentuneita tai keskimäärin hyvin vanhoja aluksia, jotka olisi nykyaikaistettava tai korvattava, jotta niiden turvallisuus lisääntyisi ja saastevaikutukset vähensivät kalastuskapasiteettia lisäämättä;
25. painottaa kalastusyhdistysten, tuottajaorganisaatioiden ja alan muiden yhdistysten merkitystä alan suotuisalle toiminnalle ja kehitykselle;
26. katsoo, että kestävä vesiviljelyn menestys riippuu yrityksistä suosivasta ilmapiiristä kansallisella ja/tai paikallisella tasolla ja että jäsenvaltioilla ja alueellisilla viranomaisilla on oltava sopiva yhteisön kehys alan sopusointuista kehittämistä ja sen kaikkien vaurautta ja työpaikkoja luovien mahdollisuuksien hyödyntämistä varten siten, että etusijalle asetetaan kalastajat, joiden toiminta on hiipumassa;

Torstai 25. helmikuuta 2010

27. katsoo, että Euroopan unionin kasvava väestö ja unionin tulevat laajentumiset sekä ilmaston vaihteluvuudesta johtuvat ilmiöt voivat vaikuttaa suuresti kalastus- ja kalanviljelytuotannon nykyisiin hallintorakenteisiin;
28. kummeksuu sitä, ettei kalastussatamien ratkaisevaa merkitystä kalastusalalla mainita vihreässä kirjassa, sillä satamat ovat tärkeitä toimijoita kalan tuomisessa maihin sekä sen säilyttämisessä ja jakelussa; kehottaa komissiota korostamaan satamien merkitystä kalastuksessa, sillä kehitys aiheuttaa infrastruktuurin uudistamisen tarpeen; katsoo lisäksi, että unionin kalastussatamien on tulevaisuudessa voitava edistää sertifiointijärjestelmien kehittämistä ja tarjoamista sekä saaliiden entistä parempaa jäljitettävyyttä;
29. korostaa, että naisten ottaminen täysimääräisesti mukaan alan toimintaan samoin oikeuksin ja ehdoin miesten kanssa on perustavoite, jonka on heijastuttava kaikissa alaa varten suunnitelluissa toimintalinjoissa ja hyväksytyissä toiminnoissa;
30. toteaa, että ravitsemuksellisen tason ohella kalastus on myös tärkeää sosiaalista, kulttuurista ja vapaa-ajan toimintaa ja että se on Euroopan monilla rannikkoalueilla merkittävä ja joissakin tapauksissa ainoa toimeentulon väline huomattavalle määrälle perheitä, jotka ovat siitä suoraan tai epäsuorasti riippuvaisia, ja että se edistää rannikkoalueiden elinvoimaisuutta ja yhdistää niiden sosioekonomisia rakenteita yhdessä muiden mereen liittyvien toimien kanssa;
31. pitää tärkeänä naisen roolin arvostamista ja kunnioittamista kalastuksessa ja kalastusalueiden kestävässä kehityksessä; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että avustavat puoliset saavat vähintään samantasoisien suojan samoin ehdoin kuin itsenäiset ammattinharjoittajat, myös ammattiin pääsyn ja kalastusoikeuksien saannin yhteydessä; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä yhtäläisten mahdollisuuksien periaatteen edistämiseksi ja sen ottamiseksi mukaan Euroopan kalatalousrahaston tukien täytäntöönpanon eri vaiheisiin, joita ovat suunnittelu, täytäntöönpano, seuranta ja arviointi asetuksen (EY) N:o 1198/2006 11 artiklan mukaisesti;
32. vaatii komissiota varmistamaan, että kalastusalan haavoittuvaisimpia ryhmiä, erityisesti työssä käyviä naisia, naispuolisia kalastajia ja äyriäistenkerääjiä, ei syrjitä jaettaessa kalavarojen pyyntioikeuksia ja että heidän osallistumisestaan alueellisiin neuvoo-antaviin toimikuntiin edistetään;
33. kannattaa, että tulevissa taloudellisissa tukitoiminnoissa otetaan huomioon YKP:n uudet tavoitteet; katsoo tässä yhteydessä, että uuden monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 yhteydessä neuvoteltaviin taloudellisiin resursseihin on sisällytettävä YKP:aan tarkoitettuja lisävaroja, joilla tarjotaan tarpeellinen rahoitus hyväksytyjen uudistussuuntaviivojen soveltamiseksi ja toteuttamiseksi täysin; toteaa, että yhteinen kalastuspolitiikka edellyttää asianmukaista yhteisön rahoitusta, jolla varmistetaan vesiluonnonvarojen käyttö taloudellisen, ympäristöön liittyvän ja sosiaalisen kestäväyyden turvaamiseksi; torjuu kaikki pyrkimykset kansallistaa uudelleen YKP:n kustannukset;
34. katsoo, että perättäiset vähennykset alalle annettavassa yhteisön tuessa, joka on vahvistettu monivuotisessa rahoituskehityksessä 2007–2013, ja erityisesti Euroopan kalatalousrahaston ja yhteisen markkinajärjestelyn määrärahojen väheneminen on yksi alan tilannetta huonontaneista tekijöistä;
35. vaatii säilyttämään lähentymisperiaatteen myönnettäessä varoja rakennerahastoista ja koheesiorahastosta, Euroopan kalatalousrahasto mukaan luettuna ja noudattamaan solidaarisuuden sekä taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden periaatetta;
36. toteaa, että on tarpeen säätää siirtymäkaudesta, jotta kyseinen YKP:n uudistus voidaan saattaa asianmukaisesti sopuun tämän yhteisen politiikan nykypuitteiden kanssa;

Torstai 25. helmikuuta 2010

Erityiset näkökohdat

Kalavarojen suojelu ja säilyttäminen sekä tieteellinen tieto

37. katsoo, että YKP:n mukaisesti tehtyjen sitoumusten, jotka koskevat kalastusmahdollisuuksien vähentämisestä, huomattavasta saastumisesta ja kansainvälisen kilpailun lisääntymisestä johtuvien taloudellisten ja sosiaalisten seurausten muuttamista päinvastaisiksi, on oltava sopusoinnussa alan pitkän aikavälin kestävyysden kanssa;

38. kannattaa YKP:n ekosysteemiperustaista lähestymistapaa, joka on huomioitava yhdenvertaisesti kaikessa taloudellisessa toiminnassa, jota harjoitetaan meriympäristössä tai jolla on vaikutusta siihen, ja painottaa yhdennettyä hoitoa rannikkoalueilla, joilla esiintyy monimutkaisia ekosysteemejä ja joilla hyvin herkkä ekologinen tasapaino on sovitettava yhteen ympäristöllisten, taloudellisten, sosiaalisten sekä vapaa-aikaan ja kulttuuriin liittyvien seikkojen kanssa; pyytää tässä yhteydessä komissiolta, että YKP:n uudistukseen sisällytetään ilmastonmuutoksen torjumiseksi hyväksytyt toimet ja osoitetaan riittävät varat näiden toimien soveltamiseksi;

39. kannattaa sitä, että YKP:n uudistuksen yhteydessä noudatetaan edelleen vastuuntuntoista kalastusta koskevien menettelyohjeiden ja New Yorkin sopimuksen mukaista ennalta varautumisen periaatetta siten, ettei lajin eloonjääminen ja/tai kestävyys joudu vaaraan;

40. katsoo, että paikallisille kalastusyhteisöille olisi aina annettava etusija kalakantojen käyttöoikeuden suhteen, vaikka käyttöoikeuksien olisi perustuttava ajan tasalle saatettuihin kriteereihin eikä enää vain historiallisten saaliiden perusteeseen, ja että vähitellen olisi otettava käyttöön ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia perusteita sen määrittämiseksi, kenellä on oikeus kalastaa; katsoo, että perusteisiin on sisällytettävä kalastusvälineiden valikoivuus, aiheutuvat sivusaaliit ja poisheitot, meren elinympäristöjen häiriytyminen, panostus paikalliseen talouteen, energiankulutus ja hiilidioksidipäästöt, lopputuotteen laatu, työllisyys sekä YKP:n sääntöjen noudattaminen ja että etusijalle on asetettava kalastus ihmisravinnon saamiseksi; on vakuuttunut siitä, että tällaisten perusteiden käyttäminen voisi saada aikaan dynamiikan, joka johtaisi entistä parempiin kalastusmenetelmiin sekä ympäristön, yhteiskunnan ja talouden kannalta entistä kestävämpään kalastusalaan;

41. katsoo, että perinteisiä oikeuksia on aikaisemmin suojeltu suhteellisen vakauden periaatteella ja että jokaisessa uudessa hallintojärjestelmässä on säilytettävä rannikkoseuduille suhteellisesta vakaudesta koituvat hyödyt;

42. katsoo, että kalojen poisheittäminen ei ole kestävä kalastuskäytäntö vaan se on poistettava käytöstä vaiheittain ja että tämä on toteutettava luomalla kalastajille sekä myönteisiä että tarvittaessa kielteisiä kannustimia heidän valikoivuutensa parantamiseksi; katsoo, että jos kannustimilla ei pystytä vähentämään poisheittämistä asianmukaisessa aikataulussa, poisheittäminen on kiellettävä;

43. katsoo, että edellä mainitut alan pitkän aikavälin kestävyys, ekosysteemiperustaisen lähestymistavan omaksuminen, ennalta varautumisen periaatteen soveltaminen ja soveliaiden pyyntivälineiden valinta onnistuvat vain sellaisen hajautetun kalastuspolitiikan yhteydessä, jossa päätökset tehdään sillä perusteella, mikä sopii parhaiten eri kalastustyypeihin ja merialueisiin liittyviin tilanteisiin;

44. katsoo, että ympäristöltään erittäin herkkien rannikkoalueiden (luonnonvarojen tärkeimmät lisääntymis- ja kutemisaalueet) tehokas suojelu on varmistettava;

45. vaatii komissiota arvioimaan seurauksia, joita ilmastonmuutoksen torjumiseksi hyväksytyjen toimien soveltaminen voi aiheuttaa kalastukselle ja meriympäristölle;

46. katsoo, että laivaston kattavaa tutkimusta on verrattava kalastettavissa oleviin kalavaroihin, jotta voidaan määrittää, mitkä laivastot ovat tasapainossa varojen kanssa sekä mitä niistä on pienennettävä ja kuinka paljon asetuksen (EY) N:o 2371/2002 vaatimukset huomioon ottaen;

Torstai 25. helmikuuta 2010

47. korostaa 20. marraskuuta 2009 hyväksytyyn uuden valvonta-asetuksen (neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009) 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että ”jäsenvaltioiden on varmistettava, että virkistyskalastusta harjoitetaan niiden alueella ja vesillä tavalla, joka on yhteensopiva yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja sääntöjen kanssa”;
48. kehottaa komissiota ottamaan huomioon joidenkin kaloja saalistavien lajien, kuten suurten hylkeiden ja merimetsojen, aiheuttamat yhteiskunnalliset vaikutukset ja kalastukseen kohdistuvat vakavat haitat;
49. korostaa tarvetta varmistaa entistä suuremmat kalastusalan soveltavaa tutkimusta ja tieteellistä tuntemusta koskevat investoinnit kansallisesti ja unionin tasolla tukemalla yhteistä tutkimustoimintaa, jonka asiantuntemus ja kokemus ovat viime vuosina lisääntyneet; korostaa, että kalastusalan on osallistuttava tehokkaammin tutkimusta tukevien puiteohjelmien teemakohtaisiin sisältöihin; painottaa, että kalastusta koskevaa tutkimusta ja tiedonkeruuta on koordinoitava unionin tasolla; pitää keskeisenä, että tieteellisiin arvioihin liittyviä epävarmuustekijöitä vähennetään ja että luodaan asianmukaista sosiaalista ja taloudellista tietoa, joka sisällytetään näihin arvioihin; katsoo, että arvioihin on pyrittävä sisällyttämään sidosryhmien antamia tietoja; korostaa, että uusi ekosysteemiperustainen lähestymistapa merkitsee monialaista tutkimusta;
50. painottaa, että kalastustieteellisellä tutkimuksella on olennainen merkitys kalastuksenhoidossa, koska se on välttämätöntä kalavarojen kehittymistä säätelevien tekijöiden yksilöimiseksi, niiden määrän arvioimiseksi ja niiden kehitystä ennustavien mallien laatimiseksi sekä pyyntimenetelmien, alusten, kalastajien työolojen ja turvallisuuden parantamiseksi samoin kuin kalastajien osaamisen ja kokemuksen lisäämiseksi;
51. painottaa, että tieteellisessä tutkimuksessa on otettava huomioon kalastustoiminnan sosiaaliset, ympäristölliset ja taloudelliset tekijät; katsoo, että on olennaisen tärkeää arvioida kalastuksenhoidon eri järjestelmien/välineiden vaikutusta kalastusyhteisöjen työllisyyteen ja toimeentuloon;
52. vaatii, että kalastusalan tieteellistä tutkimustyötä tekeville tutkijoille ja teknisille asiantuntijoille on tarjottava työedellytykset, asianmukaiset oikeudet ja soveliaat palkkaehdot;
53. kannattaa, että turvaudutaan enemmän alaan liittyviin informaatiotekniikoihin ja tietojen keruu- ja siirtojärjestelmien muuttamiseen sähköisiksi alueellisen ja kansallisen hallinnon sekä ammattilaisten ja tuottajajärjestöjen parissa, jotta voidaan helpottaa tiedon saatavuutta ja avoimuutta;
54. vahvistaa, että pakollinen uusiin tekniikoihin turvautuminen (kalastuksen seurannassa ja valvonnassa) kalastusaluksissa on toteutettava asteittain ja siirtymäkautta soveltaen, jotta helpotetaan alan sopeutumista;
55. tunnustaa, että kohdelajit ja muut kuin kohdelajit, kuten kalat, hait, kilpikonnat, merilinnut ja merinisäkkäät, ovat tuntevia olentoja, ja kehottaa komissiota antamaan tukea sellaisten pyynti- ja tappamismenetelmien kehittämiseksi, jotka vähentävät merten elämistön tarpeetonta kärsimystä;

Toiminnan kannattavuus ja ammatillinen arvostus

56. muistuttaa, että YKP:n uudistuksessa on otettava huomioon EU:n päätös, että kalavarojen hyödyntäminen on hoidettava kestäväen enimmäistuoton tavoitteen mukaisesti ja että tätä pidetään hyödyntämisen ylärajana eikä tavoitteena, mutta vaatii, että tämä on sovittava yhteen sellaisen monilajisen lähestymistavan kanssa, jossa huomioidaan kaikkien yhteen kalastustyyppiin kuuluvien lajien todellinen tilanne ja vältetään nykyinen tapa soveltaa kestävää enimmäistuottoa kaikkiin kantoihin; katsoo, että tätä tavoitteeseen on syytä pyrkiä toiminnallisesti ja sen on pohjauduttava tieteellisiin tietoihin, ja samassa yhteydessä on arvioitava siitä seuraavia sosioekonomisia vaikutuksia;

Torstai 25. helmikuuta 2010

57. korostaa kalastajien ja tutkijoiden väliselle yhteistyölle annettavan taloudellisen ja poliittisen tuen merkitystä, jotta neuvonanto voi perustua todellisiin oloihin merellä ja se voidaan panna nopeammin täytäntöön;

58. korostaa kalastusalan merkitystä sosioekonomisen tilanteen, työllisyyden sekä taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämisen kannalta syrjäisimmillä alueilla; muistuttaa, että yhteisön syrjäisimpien alueiden sosiaalinen ja taloudellinen kehitys on jäljessä niiden kaukaisen sijainnin, saaristoaseman, eristyneisyyden, pienen pinta-alan, pinnanmuodostuksen ja niille tyypillisen vaikean ilmaston vuoksi; katsoo, että niiden taloudellinen riippuvuus joistakin tuotteista, erityisesti kalatuotteista, pienet markkinat ja alueiden kaksoisasema (ne ovat sekä yhteisön alueita että kehitysmaaympäristössä olevia alueita) oikeuttavat joillakin YKP:n aloilla positiivisen syrjinnän etenkin laivastojen nykyaikaistamisen ja uudistamisen tukemiseksi;

59. kehottaa komissiota tunnustamaan syrjäisimpien alueiden ja sellaisten syrjäisten saaristoyhteisöjen, joiden toimeentulo perustuu lähes yksinomaan kalastukseen, saaristoalueiden erityispiirteet ja niiden väliset erot sekä edistämään näiden alueiden kalastusalan biologista ja sosiaalista kestävyyttä tukevia asianmukaisia toimia;

60. kannattaa kalastusta koskevan Posei-ohjelman (syrjäisimpien alueiden tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämisessä alueiden erittäin syrjäisestä sijainnista aiheutuvien lisäkustannusten korvausjärjestelmä) jatkamista samoin kuin on jo tehty maataloutta koskevan Posei-ohjelman kanssa; kannattaa tässä yhteydessä sitä, että kyseisen ohjelman voimassaoloa ei rajoiteta, koska syrjäinen sijainti on pysyvää;

61. toteaa, että kalastusallalla on tarpeellista perustaa toimialojen välisiä klustereita, joihin kuuluu omistajia, työntekijöitä, jalostajia, välittäjiä jne. ja jotka edistävät alan eri toimijoiden vuoropuhelua;

62. kehottaa komissiota laatimaan yhteisön erityisohjelmia, joilla tuetaan pienimuotoista rannikko- ja muuta kalastusta ja äyriäisten pyyntiä, joita tavanomaisesti harjoittavat pienet ja keskisuuret tuotantoyksiköt, jotta niitä voidaan auttaa voittamaan perinteiset rakenteelliset vaikeutensa hyödyntäen entistä paremmin Euroopan kalatalousrahaston tarjoamia mahdollisuuksia, sillä rahaston toimista monet on jo suunnattu pieniin ja keskisuiuriin yrityksiin, ja erityisesti auttaen niitä toimimaan entistä tehokkaammin markkinoilla ja kohottamaan tuotteidensa arvoa;

63. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään kalastajien ja laivurien asianmukaista koulutusta, mukaan luettuna ammatillista pätevyyttä tarvitseville henkilöille suunnatut pakolliset koulutusjärjestelmät kalastuksen ”parhaista käytänteistä” ja meriekologian perusteista, millä pyritään lisäämään tutkintojen arvostusta, nostamaan ammatin arvostusta ja houkuttelemaan alalle nuoria, jotka pystyvät olemaan ammatillisesti entistä laaja-alaisempia ja liikkuvampia, sekä ottamaan entistä toimeliaamman asenteen ja ottamaan käyttöön kaikki tarvittavat tekniset, tieteelliset ja kulttuuriset osatekijät, jotta voidaan kumota laajalle levinnyt käsitys kalastuksesta perifeerisenä toimintana;

64. korostaa, että ammatillinen pätevyys on avainasemassa sekä tuottavuuden että palkkauksen paranemisen kannalta; muistuttaa, että ammattitaitoa edellyttävät työpaikat ovat ominaisia teknisesti edistyneille yrityksille, mikä merkitsee sitä, että palkat paranevat, tietämys säännöistä kasvaa (ja sitä kautta niiden noudattaminen) ja kalastuksen ja ekosysteemien välisiä vuorovaikutuksia tulkitaan ja noudatetaan entistä paremmin;

65. katsoo, että on tarpeellista taata kaikille mies- ja naispuolisille kalastajille ja äyriäisten pyytäjille Euroopan unionin rahoitusvälineiden helppo käytettävyys ja varmistaa heille sama asema kaikissa jäsenvaltioissa, jotta heille taataan kunkin jäsenvaltion sosiaaliturvan mukaiset täysimääräiset sosiaalietuudet ja -turva; kehottaa laatimaan taloudellista tukea koskevan strategian kalastusalan ammattilaisille, jotka voivat joutua vähentämään toimintaansa tai jotka ovat vaarassa menettää työnsä käytettävissä olevien kalavarojen mukaisesti säännellyn pyyntikapasiteetin tai elvytys suunnitelmien takia;

Torstai 25. helmikuuta 2010

66. kehottaa jäsenvaltioita tekemään omien työolainsäädäntöjensä puitteissa työehtosopimuksia, joita eurooppalaisten laivastojen on noudatettava työolosuhteiden ja -turvallisuuden parantamiseksi;

67. pitää tarpeellisenä ottaa tuottajat entistä enemmän mukaan tuoreen kalan ja kalatuotteiden kaupanpitämisketjuun ja vähentää väliportaiden lukumäärää ketjussa ja helpottaa entistä enemmän tuottajajärjestöjen ja muiden sidosryhmien osallistumista kalastuksen hallintaan ja kalatuotteiden kaupan pitoon tarkoituksena tehdä pyyntialasta mahdollisimman kannattava sekä kannustaa ja tukea tuottajien suoramyyn- ja markkinointitoimintaa, jolla ketjua voidaan lyhentää;

68. kehottaa komissiota tehostamaan kuluttajille suunnattua tiedotusta alan tuotteiden alkuperästä ja laadusta ja perustamaan ekomerkintää koskevan erityisohjelman kalatuotteiden arvostuksen lisäämiseksi ja kuluttajien terveyden edistämiseksi raaka-aineen hankinnasta lopputuotteen myyntiin ulottuvan tarkan valvonnan ja kattavan jäljitettävyyden avulla sekä tuoreena myytävien kalastustoiminnasta peräisin olevien kalatuotteiden että vesiviljelytuotteiden osalta;

69. toteaa jälleen, että on tarpeen varmistaa yhteisön markkinoille tulevien kalatuotteiden ja vesiviljelytuotteiden valvonta- ja sertifiointitoimien tarkka noudattaminen, tuonti mukaan luettuna, jotta varmistetaan niiden tunnistettavuus ja se, että tuotteet ovat peräisin kestävästä kalastuksesta ja tarvittaessa asianmukaisesta jalostustoiminnasta; korostaa lisäksi tarvetta varmistaa, että tuodut tuotteet ovat jäljitettävissä ja täyttävät samat terveydelliset, ympäristöön liittyvät ja sosiaaliset vaatimukset, jotka velvoittavat yhteisön tuottajia, jotta voidaan perustaa yhdenvertaisia ehtoja yhteisön markkinoilla koskeva järjestelmä;

Hallintomallit, hajauttaminen, vastuun lisääminen ja valvonta

70. korostaa, että koska kalastus on itsestään uusiutuvien luonnonvarojen hyödyntämistä, kalastuksen hoidon tärkein ja ensisijainen tehtävä on valvoa (suoraan tai välillisesti) kokonaispyyntiponnistusta, jotta varmistetaan kalatuotteiden yleistä saatavuutta koskeva tavoite kalavarojen kestävä käytön puitteissa;

71. pitää välttämättömänä, että luodaan poliittiset puitteet, joilla varmistetaan alaa koskeva keskipitkän ja pitkän aikavälin päätöksentekojärjestelmä ja mahdollistetaan eri toimintasuunnitelmien noudattaminen meren ekosysteemien, kalastuksen erityispiirteiden ja Euroopan eri laivastojen ja teollisuudenalojen erityisominaisuuksien mukaisesti;

72. katsoo, että vaikka pitkän tähtäimen strategiset tavoitteet voidaan määrittää EU:n tasolla, todellinen vastuu yksittäisten toimintasuunnitelmien kehittämisestä ja toimeenpanemisesta on annettava jäsenvaltioille ja alueellisille elimille, ja EU:n toimielinten tehtävänä on varmistaa, että tärkeimmät tavoitteet saavutetaan;

73. katsoo, että kaikkia EU:n kalastustuotteita ja/tai maantieteellisiä kalastusalueita varten on vahvistettava pitkän tähtäimen hallinto- ja elvytysuunnitelmat; katsoo, että niiden on oltava uhkatekijöitä ennakoivia, perustuttava tieteellisiin lausuntoihin ja täytettävä yhdenmukaiset arviointiperusteet, joiden avulla varmistetaan ekosysteemejä koskeva lähestymistapa; katsoo, että suunnitelmia on valvottava jatkuvasti, jotta ne voidaan tarvittaessa sopeuttaa uusiin olosuhteisiin;

74. katsoo, että hallinto- ja elvytysuunnitelmien on oltava tieteellisesti arvioituja ja simuloinnin avulla tarkasti tutkittuja sen varmistamiseksi, että niiden tavoitteet todennäköisimmin saavutetaan siitä huolimatta, että meriympäristöä ja kalavarojen ominaispiirteitä koskevaan tieteelliseen tietämykseen liittyy myötäsyntyisesti runsaasti epätietoisuutta;

75. kehottaa komissiota selvittämään kaikki vaihtoehtoiset toimet liikakalastuksen torjumiseksi sekä mahdollisuudet uudistaa tiettyjä laivaston osia kalastuskapasiteettia lisäämättä;

Torstai 25. helmikuuta 2010

76. katsoo, että kalastusalan suurempi osallistuminen yhteisen kalastuspolitiikan muotoiluun ja sen hallintoon voi vähentää huomattavasti poisheitettyjä saaliita; katsoo, että tulosperusteiseen hallintoon liittyville tutkimuksille on annettava mahdollisimman suuri tuki; katsoo, että tämä edellyttää vasta vuoden 2009 lopussa hyväksytyin valvonta-asetuksen (neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009) tarkistamista;

77. kannattaa kalastusalan hallintojärjestelmää, jolla rikotaan perinteinen vertikaalinen ylhäältä alas -lähestymistapa ja tuetaan sen sijaan alueellistamisen periaatetta ja toissijaisuusperiaatetta (hajauttaminen horisontaalilla tasolla) ilman että se aiheuttaa alueellista syrjintää tai häiriöitä kalastuspolitiikan yhteisessä soveltamisessa, suhteellisen vakauden periaatteen arviointia sekä sen tarkastelua, onko kyseistä periaatetta arvioinnin päätelmien perusteella sovellettava entistä joustavammin, ja alan ammattilaisten ja muiden sidosryhmien osallistumista; torjuu ponnekkaasti yhteisön laivaston monien erityisten ominaispiirteiden takia kaikenlaiset yritykset toteuttaa yksi ainoa yhteisön kalastuksenhallintomalli ja kehottaa sen sijaan ottamaan asianmukaisesti huomioon monien Euroopan merien erityispiirteet; korostaa kuitenkin, ettei pidä vaarantaa tuottajien yhtäläisiä mahdollisuuksia Euroopan markkinoilla eikä kilpailuedellytysten yhdenmukaistamista;

78. kehottaa komissiota luomaan pienimuotoista rannikkokalastusta varten erillisen, selvästi määritellyn, vapaamielisen, byrokratiasta vapautetun ja yksinkertaistetun hallinnointimallin, jossa EU:n toimielimet asetavat kattavat tavoitteet, jotka jäsenvaltioiden on saavutettava omaa strategiaansa noudattaen;

79. tunnustaa itsehallinnon ja aluejaon tarjoamat mahdollisuudet sääntöjen noudattamiskulttuurin luomisessa;

80. katsoo, että sidosryhmien osallistuminen kalastusalan hallintopolitiikan suunnitteluun ja hallintoihin voi johtaa tehokkaampiin hallintotoimiin; katsoo, että yksilötasolla sekä paikallisella ja jäsenvaltiotasolla toteutettuihin myönteisiin innovaatioihin on suhtauduttava tunnustavasti, kannustavasti ja palkitsevasti;

81. pitää tärkeänä, että YKP:n mahdollisesta hajauttamisesta keskustellaan ja sitä tutkitaan entistä enemmän siten, että kaikki institutionaaliset ja alakohtaiset toimijat ovat mukana asiassa;

82. kehottaa komissiota selvittämään yksityiskohtaisesti mahdollisuutta toteuttaa uusia, suurimpiin sallittuihin saaliisiin (TAC) ja kiintiöihin perustuvaa järjestelmää täydentäviä kalastuksenhallintomekanismeja, lukuun ottamatta yhteyksiä, joissa järjestelmän käyttäminen on tarkoituksenmukaista, koska tällaiset järjestelyt helpottavat poisheitettyjen määrien vähentämistä koskevan politiikan täytäntöönpanoa ja ne mahdollistavat laivaston entistä joustavamman sopeutumisen kalavarojen todelliseen tilaan niiden monimuotoisuus ja jakautuminen huomioon ottaen; kehottaa komissiota selvittämään, olisiko suhteellisen vakauden periaatetta muutettava ja erityisesti, miten kalastuksen varassa pitkälti eläville rannikkoyhteisöille voitaisiin antaa etuoikeus kalavarojen jakamisessa, sekä ilmoittamaan, mitkä muutokset mahdollisesti olisivat tarpeen;

83. katsoo, että pyyntiponnistukseen perustuva hallintomekanismi auttaisi kehittämään tehokkaan poisheitettyjen määrien vähentämistä koskevan politiikan ja yksinkertaistaisi nykyisiä hallinto- ja valvontamekaniismeja, jotka ovat liian raskaita ja kalliita sekä alalle että jäsenvaltioiden hallinnolle;

84. pitää epäasianmukaisena mitata pyyntiponnistuksia samalla tavalla ottamatta huomioon kalastuslajivastojen ja pyyntivälineiden erilaisuutta; katsoo, että pyyntiponnistusten valvonnassa on otettava huomioon eri kalalajit, erityyppiset pyyntivälineet ja kunkin lajin saaliiden arvioitu vaikutus vesiin;

85. katsoo, että hallintomallin kaikkiin muutoksiin on sisällytettävä soveltamista koskeva siirtymäaika yksinomaan jäsenvaltioiden sisällä, jotta vältetään äkkinäiset muutokset ja jotta mallin tuloksia voidaan arvioida ennen sen soveltamista yhteisön tasolla;

86. katsoo myös, että kaikkien uusien hallintomallien lähtökohtana on oltava nykyinen suhteelliseen vakautteen perustuva jako, mutta pitää väistämättömänä, että YKP:n on tulevaisuudessa tunnustettava kalastuskiintiöiden käytön nykyinen tilanne ja lisättävä järjestelmän joustavuutta riittävästi, jotta taloudellisen tehokkuuden ja investointien kannattavuuden estäminen ei jatku;

Torstai 25. helmikuuta 2010

87. katsoo, että lukuosat kalavarojen hallintoa koskevat toimet ymmärretään, hyväksytään ja toteutetaan sitä paremmin, mitä enemmän asianomaiset osallistuvat, mitä selvempiä tavoitteet ovat ja mitä enemmän asianomaisia tuetaan taloudellisesti ja sosiaalisesti; pitää välttämättömänä tuki- tai korvausmekanismien soveltamista kalastajiin, jotka ovat kärsineet monivuotisten elvytys- ja hoitosuunnitelmien aiheuttamista taloudellisista ja sosiaalisista seurauksista, sekä ekosysteemien suojelutoimien käyttöönottoa;

88. kannattaa alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien, muiden sidosryhmien ja asiantuntijana toimivan kalastuksenvalvontaviraston entistä aktiivisempaa osallistumista sekä YKP:n uudistusprosessin aikana että sen jälkeen; katsoo, että niille on taattava tarvittavat logistiset ja taloudelliset edellytykset uudistettujen toimivaltuuksien täysimääräiseen harjoittamiseen, niin kuin parlamentti on ehdottanut aiemmissa päätöslauselmissaan, esimerkiksi 24. huhtikuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa;

89. kannattaa alueellisten näkökohtien voimakkaampaa huomioonottamista päätöksenteossa, jossa olisi kiinnitettävä aiempaa enemmän huomiota ekosysteemien alueellisiin erityispiirteisiin ja luonnollisiin tuotantoedellytyksiin ja lujitettava pysyvästi alueellisten neuvoo-antavien elinten asemaa;

90. korostaa Euroopan kalastuksenvalvontaviraston merkitystä uudistetun YKP:n puitteissa ja toteaa, että on tarpeen varmistaa kalastuksen valvonnan yhdenmukaisuus ja puolueettomuus ja soveltaa yhdenmukaisesti ja tasapuolisesti säännöksiä ja seuraamuksia koskevaa järjestelmää ja vahvistaa tällä tavalla alusten omistajien ja kalastajien luottamusta yhdenvertaisen kohtelun peruseriaatteeseen;

91. katsoo, että YKP:n valvontapolitiikassa on otettava huomioon seuraavat näkökohdat:

- Euroopan komission harjoittama entistä suurempi valvonta, jossa hyödynnetään täysimääräisesti kalastuksen valvontaa harjoittavan viraston perustamisen tarjoamat mahdollisuudet
- lainsäädännön yksinkertaistaminen hyväksymällä säännöksiä, jotka soveltuvat entistä paremmin tavoitteiden saavuttamiseen
- sellaisen periaatteen noudattaminen, jonka mukaisesti säännöksiä rikkovan on korvattava muille toimijoilla aiheuttamansa vahingot, ja
- ylhäältä alas suuntautuva päätöksentekoprosessi, joka helpottaa valvontajärjestelmän soveltamista;

92. kannattaa sitä, että vahvistetaan vastuuvollisuuden politiikkaa, jonka mukaisesti jäsenvaltiot, jotka ovat jättäneet noudattamatta valvontaa ja suojelua koskevia sitoumuksiaan, eivät voisi hyödyntää rakennerahastoja ja muita yhteisön tukia uuden valvonta-asetuksen 95 artiklan tarkoittamalla tavalla; pitää välttämättömänä, että EU:n myöntämää ja kansallista kalatalouden rahoitusta suunnataan joustavasti ainoastaan ekologiseen, taloudelliseen ja sosiaalisesti kestäväan kalatalouteen perustuvaan toimintaan ja toimiin;

93. toteaa, että laitton, ilmoittamaton ja sääntelemätön kalastus on vilpillisen kilpailun muoto, joka haittaa suuresti kaikkia eurooppalaisia kalastajia, jotka noudattavat yhteisön lainsäädäntöä sekä kansallista ja kolmansien maiden lainsäädäntöä ja harjoittavat vastuullisesti toimintaansa;

94. muistuttaa, että laitton, ilmoittamaton ja sääntelemätön kalastus haittaa kalamarkkinoiden asianmukaista toimintaa ja muodostaa uhan ekosysteemien tasapainolle;

Torstai 25. helmikuuta 2010

95. kannustaa EU:ta ottamaan vastuun, joka sille kuuluu maailman suurimpana kalantuojana ja kalamarkkinoina ja ottamaan johtavan aseman laitonta kalastusta koskevan maailmanlaajuisen ongelman ratkaisemisessa siten, että hyödynnetään kaikkia mahdollisia tilaisuuksia nostaa laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjunta kansainvälisen asialistan kärkeen, kun otetaan huomioon sen aiheuttamat vakavat ympäristövahingot, joista voidaan mainita esimerkkinä meriympäristöjen häiriönstietokyvyn heikkeneminen ilmastonmuutoksen vaikutusta vastaan sekä uhka, jota se merkitsee elintarviketurvalle;

Yhteisön kalastuslaivastojen hallinto

96. korostaa, että YKP:n uudistuksessa on etsittävä ratkaisuja, joilla varmistetaan vakaa ja pysyvä tasapaino kalavarojen ja laivaston kapasiteetin välillä;

97. toistaa, että on tärkeää mukauttaa laivaston kapasiteetti käytettävissä olevia kalavaroja vastaavaksi, mutta vaatii komissiota ja jäsenvaltioita määrittämään, miten paljon ylikapasiteettia on ja tunnistamaan ne laivastot, joiden koko on nykyisiin kalastusmahdollisuuksiin suhteutettuna liian suuri;

98. kannattaa erilaista kohtelua avomerikalastusta harjoittavalle laivaston osalle ja niille osille, joiden yritys rakenne ja -kapasiteetti ovat enemmän rinnastettavissa muihin taloudellisiin toimintoihin, ja pienimuotoisempaa kalastusta harjoittavalle laivaston osalle, joka on enemmän kytköksissä rannikkoalueisiin ja tiettyihin markkinoihin, jonka yksikkökohtainen tuotanto on pienempi ja jonka kustannus- ja työvoimarakenne ovat erilaisia;

99. tukee pienimuotoista kalastusta ja teollista kalastusta koskevien uusien määritelmien ja niiden perustana olevien joustavampien kriteerien laatimista sen varmistamiseksi, että ne voidaan mukauttaa paremmin yhteisön kalastuksen monipuoliseen todellisuuteen; vaatii siksi komissiota tekemään yhteisön laivaston tämänhetkistä kokoa, ominaisuuksia ja jakautumista koskevan kattavan ja tyhjentävän selvityksen ja arvioimaan sen määritelmää asianmukaisesti siten, ettei se voi aiheuttaa samankaltaisten laivastojen välistä tai samoilla vesillä pyytävien eri jäsenvaltioiden laivastojen välistä syrjintää;

100. kehottaa komissiota määrittelemään selvästi liikakapasiteetin; katsoo, että on varmistettava liikakapasiteetin syyt ja erityisesti kapasiteettia lisäävät taloudelliset tekijät ja että on tutkittava mahdollisia yhteyksiä markkinapolitiikkaan ottaen huomioon, että joissakin tapauksissa markkinavoimat voivat olla keskeinen huomioitava tekijä; vahvistaa, että yhteisön laivaston määrittelemiseksi laadittujen kriteerien on mentävä pidemmälle kuin pelkät numeeriset parametrit ja että niihin on sisällytettävä kunkin alueen erilaiset painotuskertoimet, millä saataisiin yhdenmukainen ja joustava malli, jolla pystytään ottamaan tasapuolisesti huomioon yhteisön laivaston moninaisuus;

101. katsoo, että nykyisen Euroopan kalatalousrahastosta ja kalastusalan tulevista rakennerahastoista on edelleen tuettava laivastojen uudistamista ja nykyaikaistamista ennen kaikkea rannikkokalastuksen ja pienimuotoisen kalastuksen osalta silloin, kun tuki perustuu turvallisuuskriteereihin (työtaturmien minimointi), terveyteen ja mukavuuteen sekä ympäristön suojeluun, polttoainetalouteen ja muihin seikkoihin, jotka eivät tarkoita kyseisten laivastojen kalastuskapasiteetin lisäämistä;

102. katsoo, että kalastuslaivastojen tukipolitiikassa on otettava huomioon sellaiset ansioihin perustuvat seikat, kuten hyvien "ympäristöystävällisten" kalastuskäytäntöjen kehittäminen, sääntöjen noudattaminen ja organisaatiojärjestelmän toteuttaminen (tuottajajärjestöt);

103. suhtautuu myönteisesti siihen, että perustetaan romuttamisrahasto, jolla ratkaistaan tehokkaasti ja lyhyellä aikavälillä ylikapasiteettiin liittyvät ongelmat ja jonka säännöillä varmistetaan, etteivät jäsenvaltiot voi estää sen käyttöä;

104. katsoo, että pitkällä aikavälillä kalastuslaivaston on pystyttävä rahoittamaan oma toimintansa ja säilyttämään kilpailukykynsä vapautetuilla kalatuotteiden markkinoilla, mutta korostaa, että tämä voi toteutua ainoastaan sellaisen YKP:n puitteissa, jonka kalastushallintomallilla edistetään yritysten kannattavuutta;

Torstai 25. helmikuuta 2010

Vesiviljely ja jalostetut tuotteet

105. on vakuuttunut siitä, että vahva, laadukas ja ympäristön kannalta kestävä vesiviljely voi lisätä kasvua lähialoilla ja edistää kehitystä rannikkoalueilla, avomerellä ja maaseudulla ja hyödyttää merkittävästi myös kuluttajia erittäin korkealaatuisten, terveellisten ja ekologisesti tuotettujen elintarvikkeiden muodossa;

106. katsoo, että yhteisön vesiviljelyalan suojelua ja kilpailukykyä on vahvistettava tukemalla voimakkaasti ja jatkuvasti tutkimusta ja teknistä kehitystä, kaavoittamalla entistä paremmin rannikkoalueet ja jokilaaksot, millä helpotetaan vaaditulle alueelle pääsyä, ja sisällyttämällä vesiviljelyn erityistarpeet Euroopan unionin markkinapolitiikkaan; tunnustaa yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti perustettujen tuottajajärjestöjen tärkeän roolin ja kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota asiantuntijoiden tarpeeseen ja vaatimuksiin vesiviljelyssä näiden sääntöjen osalta;

107. katsoo, että vesiviljelyn kestävä kehitys edellyttää ympäristöä kunnioittavia laitoksia ja tuotantomenetelmiä, kestävät rehuaineiden lähteet mukaan luettuina, vesien rehevöitymisen kaltaisten ongelmien välttämiseksi ja laadukkaampien tuotteiden tuotannon edistämiseksi käyttämällä apuna parannettuja terveystoimenpiteitä sekä panemalla täytäntöön luonnonmukaista vesiviljelyä, eläinten hyvinvointia ja kuluttajien suojelun korkeaa tasoa koskevia tiukkoja vaatimuksia; pitää tärkeänä biologista vesiviljelytuotantoa edistäviä kannustimia sekä kalanviljelylaitosten tehokkuuden lisäämistä;

108. toteaa, että vesiviljely on kiinteä osa YKP:aa ja että sillä on pyyntialaa täydentävä tehtävä erityisesti elintarvikkeiden saatavuuden, työllisyyden ja ennen kaikkea luonnonympäristössä eniten liikakalastettujen lajien istuttamisen suhteen;

109. vaatii tukemaan investointeja uusiin kalanviljelytekniikoihin, tehokkaat vedenkierrätysjärjestelmät, avomerellä harjoitettava merivesiviljely ja makeanveden viljely mukaan luettuina, sekä uusien taloudellisesti kiinnostavien lajien kasvatuksen tutkimukseen ja entistä vähemmän ympäristöön vaikuttavien rehujen tuotannon tutkimukseen; katsoo, että tukea on myönnettävä ensisijaisesti ekologisen kestävyuden parantamiseen; panee merkille avomerellä harjoitettavan kalastuksen tarjoamat mahdollisuudet ja kehottaa komissiota selvittämään erityismekanismia avomerellä harjoitettavan merivesiviljelyn tukemiseksi;

110. pitää välttämättömänä hyvien markkinakäytänteiden (tuotteiden laatutarkastus, kuluttajansuoja, tuloleja koskevat säännökset ja määräykset) käyttöönottoa ja oikeudenmukaisen kilpailun luomista EU:n ulkopuolelta tulevia kalastustuotteita varten, lukuun ottamatta tuotteita, jotka kuuluvat kolmansien osapuolien ja EU:n välillä tehtyjen sopimusten määräysten piiriin;

111. pitää välttämättömänä, että laivaston pitäessä biologista taukoa kalakantojen elvyttämisen vuoksi jalostusteollisuus otetaan myös huomioon, koska kyseisten toimien kohteena oleville lajien toimituksille ei ole vaihtoehtoa;

112. kehottaa komissiota tekemään neuvostolle ja Euroopan parlamentille ehdotuksia, joilla edistetään uusien, korkealaatuisten ja huomattavaa lisäarvoa sisältävien vesiviljelylajien, erityisesti kasvissyöjälajien, hankintaa ja edistetään tutkimusta ja hyvien käytäntöjen vaihtoa yhteisön tasolla näiden lajien ja niiden tuotantomenetelmien ja kaupanpidon osalta, jotta voidaan ottaa huomioon ympäristöä koskevat huolenaiheet ja mahdollistaa entistä paremmat kilpailuasemat muihin innovatiivisiin elintarvikkeisiin verrattuna;

113. korostaa olevan tärkeää myöntää taloudellista tukea sellaisille vesiviljely-yrityksille, joiden johtajuutuksena on osallistuminen rannikkoalueiden elämän sosioekonomiseen kehitykseen yritysten koosta riippumatta;

Torstai 25. helmikuuta 2010*Kalatuotteiden markkinat ja kaupanpito*

114. toistaa alan valitukset siitä, että kala- ja vesiviljelytuotteiden yhteinen markkinajärjestely (YMJ) on yhdistetty YKP:n uudistamisprosessiin toisin kuin on tehty kalastuksen valvontapolitiikan kanssa, mikä ennakoi sitä, että on odotettava vuoteen 2013, kunnes yhteisön tuottajilla on uudet puitteet, joiden avulla he voivat tehdä toiminnastaan entistä kannattavampaa; toivoo, että komission tiedonanto nykyisen markkinajärjestelyn tulevaisuudesta annetaan viipymättä;

115. katsoo, että kalataloustuotteiden nykyinen YMJ on tarkistettava viipymättä perusteellisesti, jotta sen myötävaikutuksella varmistetaan alan tulot, markkinoiden vakaus, kalataloustuotteiden entistä parempi kaupan pitäminen ja niiden suurempi lisäarvo;

116. korostaa, että on tarpeen luoda tarjonnan keskittämistä ja erityisesti tuottajajärjestöjen perustamista ja niiden elvyttämistä edistäviä mekanismeja;

117. pyytää lisäksi laatimaan selvityksen, jossa analysoidaan yksityiskohtaisesti kalatuotemarkkinoiden kysynnän keskittymistä, jotta voidaan selvittää, onko olemassa markkinastrategioita, jotka rikkovat kilpailusääntöjä ja joiden seurauksena useimpien kalalajien hinnat laskevat;

118. katsoo, että on tarpeen luoda markkinoiden interventiomekanismeja erityisesti kalastusalalle, jolla otetaan käyttöön hallintomalli, joka perustuu siirrettävien kalastusoikeuksien periaatteeseen, jotta estetään oikeuksien liiallinen keskittyminen harvoille toimijoille (suojalausekkeet), mikä voi yhdessä jäsenvaltiossa vaarantaa pienimuotoista kalastusta harjoittavan laivaston toimintakyvyn ja joissakin toisissa jäsenvaltioissa alan kestävyiden;

119. pyytää myös, että komissio analysoi tulevilla elvytys- ja hallintasuunnitelmissa vaikutuksia, joita saaliiden vähenemisestä ja siitä johtuvasta kolmansien maiden korvaavien tuotteiden tuonnista markkinoiden ehtymisen lieventämiseksi voi aiheutua Euroopan markkinoille;

120. pitää tärkeänä, että varmistetaan yhteisen kauppapolitiikan johdonmukaisuus yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden kanssa, jotta estetään se, että EU:n uudet kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tulli- ja muut ulkoisen suojelun (monenväliset, alueelliset tai kahdenväliset) myönnytykset tekevät tyhjiksi tai vaarantavat ponnistelut, joilla pyritään turvaamaan yhteisön tuotanto riittävän kannattavilla hinnoilla;

121. katsoo, että on tehtävä kaikki voitava, jotta EU:n jo nyt erittäin suuri riippuvuus kolmansien maiden tuonnista kalastus- ja vesiviljelytuotteiden hankinnassa ei kasva entisestään;

122. pitää tarpeellisena, että EU varmistaa yhteisön kalatuotteita, kuten säilykkeitä ja vesiviljelytuotteita, koskevan ulkoisen menekinedistämisen erityisesti edistämällä sertifiointia ja rahoittamalla tuotteiden jakelua kansainvälisissä esittelytilaisuuksissa ja messuilla;

Ulkosuhteet

123. katsoo, että YKP:n ulkoista toimintaa on ohjattava tavoitteella, että puolustetaan yhteisön kalastus- ja sopusoinnussa EU:n ulkopoliitiikan kanssa;

Torstai 25. helmikuuta 2010

124. kannattaa yhteisön läsnäolon lisäämistä alueellisissa kalastusjärjestöissä, FAO:ssa, YK:ssa ja muissa kansainvälisissä järjestöissä kansainvälisen kalastuksen kestävä hallinnon edistämiseksi, laittoman kalastuksen torjumiseksi, meriekosysteemien paremman suojelun varmistamiseksi ja kalastustoiminnan kestävä tulevaisuuden turvaamiseksi;

125. katsoo, että tarvitaan mekanismeja ympäristön kannalta kestävästä ja sosiaalisesti oikeudenmukaisista lähteistä peräisin olevien yhteisön kalatuotteiden markkinoinnin edistämiseksi EU:ssa ja sen ulkopuolella;

126. katsoo, että YK:n merioikeusyleissopimuksen määräysten mukaisesti EU:n olisi hyväksyttävä kalakantojen käyttöoikeus kolmansien maiden vesillä ainoastaan siinä tapauksessa, että on tieteellisesti todistettu saalista olevan siinä määrin runsaasti, että kolmansien maiden kalastajat eivät voi sitä yksin kokonaan pyytää ja että ylijäämää voidaan saalistaa kestävästi noudattaen vähintään EU:ssa sovellettavia vaatimuksia (kalastusmenetelmien valikoivuus jne.);

127. kannattaa sitä, että kolmansien maiden kanssa tehtävistä kalastussopimuksista tehdään yleisarvio Euroopan parlamentin määrittämien arviointiperusteiden valossa; katsoo, että näillä kriteereillä on pyrittävä tasapainottamaan taloudellisia etuja ja kestävä kalatalouden edistämistä vahvistamalla yhteisön kumppanien kapasiteettia kestävä kalastuksen varmistamiseksi niiden omilla vesialueilla ja edistämällä näin kalastuksen hallinnoinnin tehostamista EU:n ulkopuolella, edistämällä alan paikallista työllisyyttä ja säilyttämällä Euroopan unionin uskottavuus kansainvälisenä ihmisoikeuksien ja demokratian puolustajana sopusoinnussa EU:n ulkopoliittikan kanssa;

128. pyytää myös, että kalastuskumppanuussopimusten taloudellisissa korvausjärjestelyissä eritellään selvästi kaupallinen osuus kolmansien maiden kanssa tehtävää kalastusalan kehittämistä koskevasta osuudesta, jotta talousarviota koskevan avoimuus paranee;

129. katsoo, että kalastuskumppanuussopimuksilla olisi edistettävä työpaikkojen luomista kolmansissa maissa, vähennettävä köyhyyttä, kehitettävä alan tukirakenteita (kalasatamat, varastorakennukset, kalanjalostus jne.) ja myös vähennettävä EU:hun suuntautuvaa maahanmuuttoa;

130. katsoo, että kolmansien maiden kanssa tehtyjen kalastussopimusten nojalla myönnettävät taloudelliset korvaukset olisi käytettävä kyseisten maiden kalastusalan edistämiseen ja kehittämiseen joko infraruktuurin (kalasatamat, varastot, kalanjalostusyksiköt jne.) rakentamiseen pakollisesti suunnattavan rahoituksen tai toiminnallisten resurssien (alukset, pyydykset jne.) avulla, jotta kalastustoimintaa harjoitettaisiin vastuullisesti ja kestävästi;

131. on vakuuttunut siitä, että kalastuskumppanuussopimukset on neuvoteltava vankkojen tieteellisten perusteiden pohjalta, ja katsoo, että muu tarvittava kehitys edellyttää kaikkien teknisten toimien sisällyttämistä neuvotteluprosessiin sekä säädösten noudattamismekanismien huomattavaa tehostamista;

132. pyytää, että asianomaista alaa kuullaan neuvotteluprosessin aikana ja että syvän meren asioita käsittelevä toimikunta saa osallistua tarkkailijana sopimukseen perustuviin sekavaliokuntiin;

133. katsoo, että koska monimutkaisuus lisääntyy, koska sopimuksia on seurattava entistä tehokkaammin ja koska asianmukaisesta alueellisiin kalastusjärjestöihin osallistumisesta aiheutuu lisää tehtäviä, meri- ja kalastusasioiden pääosaston henkilöstöä ja materiaalisia resursseja on lisättävä; katsoo, että on selvitettävä mahdollisuutta hajauttaa toiminnallinen johto jäsenvaltioihin;

Torstai 25. helmikuuta 2010

Euroopan unionin yhdennetty meripolitiikka

134. katsoo, että YKP edellyttää globaalia lähestymistapaa kalavarojen hallintoon ja että se on nivottava yhteen ympäristö- ja kehitysyhteistyöpolitiikkojen ja yhdennetyn meripolitiikan kanssa;

135. pitää onnistuneena sitä, että Euroopan komissio on ottanut yhdennetyn meripolitiikan painopistealueekseen, ja korostaa, että uusi ekosysteemiin pohjautuva lähestymistapa yhdistää YKP:n suoraan ja ensisijaisesti edellä mainittuun yhdennettyyn meripolitiikkaan;

136. katsoo, että kalastus on sisällytettävä ja liitettävä asianmukaisesti mereen liittyvien toimintojen laajaan kontekstiin, kuten meriliikenteeseen, merimatkailuun, merellä sijaitseviin tuulipuistoihin, vesiviljelyyn ja merellä tapahtuvien toimintojen klustereihin;

137. korostaa, että kalastus on yksi ekosysteemeihin eniten vaikuttavista taloudellisista toiminnoista, koska se on yksi ekosysteemien resursseja eniten käyttävistä toiminnoista, ja että siihen vaikuttavat eniten kyseisen ekosysteemin muut toiminnot, kuten matkailu, meriliikenne ja rannikoiden kaupunkirakentaminen;

138. on vakuuttunut siitä, että YKP:n tehokas liittäminen yhdennettyyn meripolitiikkaan edellyttää poliittista tahtoa ja että kansalliset, alueelliset ja paikalliset kalastustahot ovat valmiit tekemään asiassa kompromisseja; painottaa YKP:n omat tavoitteet huomioon ottaen ja tunnustaen, että on kuitenkin tarpeen yhdistää toisiinsa meriympäristöä koskevat eri politiikat, mutta YKP:aa ei tarvitse alistaa muiden sittemmin määriteltyjen yhteisön politiikkojen alaan kuuluvaksi; katsoo päinvastoin, että muiden yhteisön politiikkojen tehtävänä on turvata ja yhdistää kalastuspolitiikan tavoitteet;

139. korostaa, että Euroopan unionin yhdennetylle meripolitiikalle on myönnettävä riittävät taloudelliset resurssit, ja palauttaa mieliin periaatteen, jonka mukaisesti uusille painopisteille on myönnettävä uutta rahoitusta; torjuu Euroopan unionin yhdennetyn meripolitiikan rahoittamisen Euroopan kalatalousrahaston varoista;

140. pitää tarpeellisena, että Euroopan merialueita koskeva suunnittelu toteutetaan oikein ja tarkasti ja että siinä edistetään luonnonmaantieteellisten vyöhykkeiden rajoittamista herkimpien meren ekosysteemien suojelumenetelmänä; muistuttaa tässä yhteydessä, että pienimuotoista kalastusta, merivesiviljelyä ja äyriäisten pyyntiä harjoitetaan pääasiassa haavoittuvimmissa ekosysteemeissä, koska ne ovat lähimpänä rannikkoa, minkä vuoksi vuorovaikutus on entistä suurempi ja kiinteämpi;

141. toteaa, että vihreässä kirjassa komissio tunnustaa 12 meripeninkulman rajan toimineen yleisesti ottaen hyvin, joten yksi harvoista aloista, joilla YKP on ollut verrattain menestyksestä, liittyy alueeseen, jota jäsenvaltiot valvovat; pyytää kuitenkin tekemään tästä periaatteesta luonteeltaan pysyvän;

*

* *

142. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, alueiden komitealle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle, neuvoa-antavalle kalatalous- ja vesiviljelykomitealle, alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille, tieteellis-teknis-taloudelliselle kalatalouskomitealle, merikalastuksen yhteiskunnallisen vuoropuhelun komitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 25. helmikuuta 2010

Teurashevosten kuljetukset Euroopan unionissa

P7_TA(2010)0040

Euroopan parlamentin kannanotto 25. helmikuuta 2010 teurashevosten kuljetuksiin Euroopan unionissa

(2010/C 348 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan,

- A. ottaa huomioon, että vuosittain kuljetetaan noin 100 000 teurashevosta epäinhimillisissä oloissa tarpeettoman pitkiä matkoja Euroopan unioniin ja Euroopan unionissa,
- B. ottaa huomioon, että hyvin dokumentoitujen todisteiden mukaan hevosia kuljetetaan ylipitkiä matkoja, mikä aiheuttaa vakavien vammojen, tautien, väsymyksen ja nestevajauksen tyyppisiä eläinten hyvinvointiongelmia, koska olemassa olevassa lainsäädännössä esiintyy puutteita,
- C. ottaa huomioon, että on olemassa vahvoja todisteita siitä, että eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana 22. joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 noudattamista ei ole valvottu tiukasti,
- D. ottaa huomioon, että komissio tarkastaa parhaillaan neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2005,
1. panee merkille World Horse Welfare -järjestön esittämän vetoamuksen teurashevosten pitkänmatkan kuljetuksista Euroopassa;
 2. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan perusteellisesti World Horse Welfare -järjestön esittämiä todisteita neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 tarkistamisen yhteydessä;
 3. kehottaa jäsenvaltioita ja Euroopan komissiota valvomaan tiukasti neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 noudattamista;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton ja allekirjoittajien nimet ⁽¹⁾ neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

⁽¹⁾ Allekirjoittajien nimet julkaistaan 25. helmikuuta 2010 pidetyn istunnon pöytäkirjan liitteessä 1 (P7_PV(2010)02-25(ANN1)).

Torstai 25. helmikuuta 2010

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Energiainfrastruktuuriin liittyvät investointihankkeet *I**

P7_TA(2010)0034

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. helmikuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisön energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta komissiolle ja asetuksen (EY) N:o 736/96 kumoamisesta (KOM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(COD))

(2010/C 348 E/06)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2009)0361),
 - ottaa huomioon, että neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0125/2009),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 194 artiklan 1 ja 2 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 ja 37 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A7-0016/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle ja kansallisille parlamenteille.

Torstai 25. helmikuuta 2010

P7_TC1-COD(2009)0106

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 25. helmikuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi Euroopan unionin energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta komissiolle ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 736/96 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

— ottavat huomioon Euroopan *unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen* ja erityisesti sen **194 artiklan 1 ja 2 kohdan**,

— **I**

— ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

— noudattavat tavallista lainsäätämisympäristystä ⁽¹⁾

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on asettanut tavoitteekseen sellaisen **yhteisvastuullisuuteen perustuvan** yhteisen energiapolitiikan, jolla pyritään turvaamaan unionin energiansaanti, mahdollistamaan siirtyminen kohti **hyvin energiatehokasta taloutta** ja varmistamaan **sellaisten** kilpailtujen energiamarkkinoiden toiminta, **jotka perustuvat yhteisvastuullisuuteen ja terveeseen kilpailuun sisämarkkinoilla**.
- (2) Yksi **Euroopan energiapolitiikan kehittämisen** edellytyksistä on yleiskuvan saaminen siitä, kuinka energiainfrastruktuuriin liittyvät investoinnit kehittyvät unionissa. Tällaisen yleiskuvan avulla **komission** pitäisi voida tehdä tarvittavia vertailuja ja arviointeja tai **ehdottaa** asianmukaisia toimenpiteitä tarkkojen lukujen ja analyysien pohjalta etenkin energian kysynnän ja tarjonnan tulevan tasapainon suhteen. **Kaikkien unionin tasolla ehdotettujen tai toteutettujen toimien olisi oltava neutraaleja, eivätkä ne saisi merkitä puuttumista markkinoiden toimintaan**.
- (3) Energiaympäristö on viime vuosina muuttunut merkittävästi niin **unionissa** kuin sen ulkopuolellakin, minkä vuoksi energiainfrastruktuuriin tehtävät investoinnit ovat **keskeinen ratkaisua vaativa ongelma**, kun pyritään varmistamaan **unionin energiahuolto erityisesti energiatehokkuuden ja energian säästämisen avulla, määrittelemään energiansaannin mahdolliset tulevat puutteet ja/tai ylijäämä sekä varmistamaan säännöllinen energiansaanti unionille ja sisämarkkinoiden häiriötön toiminta sekä unionin** aloittama siirtyminen kohti **hyvin energiatehokasta taloutta**.
- (4) Uusi energiaympäristö edellyttää huomattavia investointeja kaikkeen infrastruktuuriin **erityisesti uusiutuvan energian ja energiatehokkuuden alalla** sekä uudentyypisen infrastruktuurin ja markkinoilla yleistyvien uusien teknologioiden kehittämistä. Energiasektorin vapauttaminen ja sisämarkkinoiden lisääntyvä yhdentymisen kasvattavat talouden toimijoiden roolia investoinneissa samalla kun uudet poliittiset vaatimukset, kuten polttoaineyhdistelmään vaikuttavat tavoitteet, ajavat jäsenvaltioita suunnittelemaan energiapolitiikkaansa kohti uuden ja/tai uudenaikaistetun energiainfrastruktuurin kehittämistä.
- (5) **Tätä varten jäsenvaltioiden olisi aina harkittava energiankulutuksen vähentämistä EU:n 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen mukaisesti, koska kasvuhuonekaasujen vähentämistavoitteet voidaan näin saavuttaa kustannustehokkaimmalla tavalla, ja kehitettävä ja hyödynnettävä nykyistä infrastruktuuria ennen investointeja uuteen infrastruktuuriin. Energiainfrastruktuurin investointihankkeiden olisi täysin vastattava tavoitetta, jonka mukaisesti vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 prosenttia energiasta on peräisin ekologisesti kestävästä uusiutuvista lähteistä**.
- (6) Uusien **energiapoliittisten** tavoitteiden ja markkinoiden kehityksen vuoksi unionin energiainfrastruktuuriin tehtäviä **ensisijaisia** investointeja olisi seurattava tiiviimmin, erityisesti siksi, että voitaisiin ennakoida mahdollisia **toimitusvarmuusongelmia**, edistää parhaita toimintatapoja ja parantaa **yhteensijaitteiden energijärjestelmien** tulevaan kehitykseen liittyvää avoimuutta unionissa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2010.

Torstai 25. helmikuuta 2010

- (7) **Ensisijaisten investointien takaamiseksi** komissiolla ja erityisesti **sen** energiainfrastruktuurin seuranta-keskuksella olisi siksi oltava käytössään tarkat tiedot unionin energiajärjestelmän tärkeimpiin osatekijöihin liittyvistä **meneillään olevista ja tulevista** investointihankkeista, myös **infrastruktuurin osien** käytöstä poistamiseen liittyvistä hankkeista.
- (8) Tuotanto-, siirto- ja varastointikapasiteetin ennakoitavissa olevaa kehitystä ja eri energiasektoreiden hankkeita koskevat tiedot ovat tärkeitä unionin **tuleville investoinneille**. Siksi on tarpeellista varmistaa, että komissiolle **ja etenkin energiainfrastruktuurin seuranta-keskukselle** ilmoitetaan **investointisuunnitelmista ja -hankkeista**, joihin liittyvät työt on aloitettu tai aloitetaan viiden vuoden kuluessa tai joiden tarkoituksena on poistaa **koko infrastruktuuri tai sen osia** käytöstä kolmen vuoden kuluessa.
-
- (9) Jotta komissiolla olisi yhtenäinen näkemys koko EU:n energiajärjestelmän kehityksestä, investointihankkeita koskevien tietojen ilmoittamiselle olisi luotava yhdenmukaistettu kehys, joka perustuu niiden virallisten tietojen ajan tasalle saatettuun luokitukseen, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava.
- (10) **Tietoja, jotka komissio saa tämän asetuksen mukaisesti, voidaan käyttää sen valvomiseen, miten jäsenvaltiot noudattavat EU:n erityislainsäädäntöä, erityisesti uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/28/EY⁽¹⁾.**
- (11) Tätä varten jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle tiedot alueellaan suunnitteilla tai rakenteilla olevista **energiainfrastruktuurin** investointihankkeista, jotka liittyvät öljyn, **kaasun, hiilen, uusiutuvan energian ja** sähkön ■ tuotantoon, ■ varastointiin **ja siirtoon sekä merkittäviin kaukolämmitys- ja -jäähdytys-hankkeisiin ja hiilidioksidin talteenottoon, siirtoon tai varastointiin, mukaan lukien liitännät kolmansiin maihin**. Asianomaiset yritykset olisi velvoitettava ilmoittamaan kyseiset tiedot jäsenvaltiolle, **jotta komissio voisi seurata EU:n energiainfrastruktuuria. Jäsenvaltiot ja komissio olisi velvoitettava varmistamaan yritysten antamien tietojen käsittelyn luottamuksellisuus**.
- (12) Energiasektorin investointihankkeiden toteutusaika huomioon ottaen on riittävää, että tiedot ilmoitetaan kahden vuoden välein.
- (13) Jotta jäsenvaltiolle ja yrityksille, etenkin pk-yrityksille, aiheutuva hallinnollinen taakka pysyisi kohtuullisena ja kustannukset pysyisivät mahdollisimman pieninä, tässä asetuksessa olisi sallittava jäsenvaltioiden ja yritysten vapauttaminen ilmoitusvelvollisuudesta sillä edellytyksellä, että komissiolle toimitetaan vastaavat **ja vertailukelpoiset** tiedot sellaisen Euroopan unionin toimielinten antaman EU:n alakohtaisen energialainsäädännön nojalla, jolla pyritään saavuttamaan kilpailutuihin EU:n energiainfrastruktuuriin, EU:n energiajärjestelmän kestävyteen ja Euroopan unionin energiasaannin varmuuteen liittyvät tavoitteet. **Tämän vuoksi olisi vältettävä päällekkäisyyttä energiainfrastruktuurin vapauttamista koskevassa kolmannessa sääöspaketissa (sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY⁽²⁾, maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/73/EY⁽³⁾, energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 713/2009⁽⁴⁾, verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 714/2009⁽⁵⁾ ja maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2009⁽⁶⁾ määriteltyjen ilmoitusvaatimusten kanssa. Komission olisi täsmennettävä tämän poikkeuksen soveltamista, jotta voitaisiin tosiasiallisesti pienentää tietojen toimitamisen aiheuttamaa työmäärää ja selvittää vaadittavien ilmoitusten sisältöä, muotoa ja ajoitusta sekä sitä, keitä henkilöitä tai mitä elimiä ilmoitusvelvollisuus koskee ja ketkä ovat vastuussa ilmoitusjärjestelmän hallinnoinnista.**

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽³⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 94.

⁽⁴⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 15.

⁽⁶⁾ EUVL L 211, 14.8.2009, s. 36.

Torstai 25. helmikuuta 2010

- (14) *Jäsenvaltioiden, niiden valtuuttamien elinten tai tarvittaessa elinten, joiden tehtäväksi on annettu EU:n energia-alan alakohtaisten investointisuunnitelmien laatiminen, olisi varmistettava, että komissiolle ilmoitetut tiedot ovat laadukkaita, merkityksellisiä, tarkkoja, selkeitä, ajantasaisia ja johdonmukaisia ja että kaupallisesti arkaluonteiset tiedot pidetään luottamuksellisina.*
- (15) Tietojen käsittelemiseksi ja varsinkin tietojen ilmoittamisen yksinkertaistamiseksi komission ja erityisesti sen energiamarkkinoiden seurantakeskuksen olisi voitava toteuttaa kaikki tätä varten tarvittavat toimenpiteet, jotka liittyvät erityisesti integroitujen tietotekniikkavälineiden ja -menettelyjen käyttöön. *Komission olisi varmistettava, että tällaisten tietotekniikkaresurssien avulla taataan komissiolle toimitettujen tietojen käsittelyn luottamuksellisuus.*
- (16) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä jäsenvaltioissa säädetään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽¹⁾ ja yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä komissiossa säädetään puolestaan yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾. Tämä asetus ei vaikuta kyseisiin säännöksiin.
- (17) *Ympäristötietojen saatavuudesta säädetään tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6 päivänä syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006 ⁽³⁾ sekä ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti. Tämä asetus ei vaikuta kyseisiin säännöksiin.*
- (18) Komission ja erityisesti *sen* energiamarkkinoiden seurantakeskuksen olisi annettava säännöllinen ja monialainen analyysi EU:n energiajärjestelmän rakenteellisesta kehityksestä ja tulevaisuudennäkymistä ja tarvittaessa tarkemmin rajattu analyysi mainitun energiajärjestelmän tietyistä näkökohdista. Tällaisessa analyysissä olisi *esitettävä jäsenvaltioiden suunnitelmia täydentäviä seikkoja, kehitettävä alueellisia näkökantoja ja erityisesti autettava lisäämään energian toimitusvarmuutta määrittelemällä* infrastruktuurin ja investointien mahdollisia puutteita *ja niihin liittyviä riskejä* energian tarjonnan ja kysynnän pitkäaikaisen tasapainon näkökulmasta. *Analyysin olisi myös edistettävä jatkuvaa EU:n tasolla käytävää keskustelua energiainfrastruktuurien tarpeesta, ja siksi se olisi välitettävä kaikille osapuolille keskustelua varten.*
- (19) *Pienten ja keskisuurten yritysten olisi voitava hyötyä tämän asetuksen mukaisesta energiainvestointihankkeiden seurannasta ja raportoinnista, jonka avulla kerätyt tiedot on määrää julkaista ja joka pitkällä aikavälillä vaikuttaa uusien investointien kehitykseen ja parantaa niiden koordinoitua.*
- (20) Komissiota voivat avustaa jäsenvaltioiden asiantuntijat tai ketkä tahansa muut pätevät asiantuntijat; näin voidaan edistää yhteisen näkemyksen muodostamista *mahdollisista infrastruktuurin puutteista ja niihin liittyvistä riskeistä ja* lisätä avoimuutta tulevan kehityksen suhteen, mikä on erityisesti uusien markkinoille tulijoiden etujen mukaista.
- (21) Komission tulisi hyväksyä tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tekniset toimenpiteet, mukaan luettuina täydentävät tekniset määritelmät.
- (22) Koska neuvoston asetusta (EY) N:o 736/96 ⁽⁵⁾ on muutettava sen mukauttamiseksi energia-alan nykyisiin haasteisiin, mainittu asetus olisi selkeyden vuoksi kumottava ja korvattava uudella asetuksella,

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13.

⁽⁴⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽⁵⁾ EYVL L 102, 25.4.1996, s. 1.

Torstai 25. helmikuuta 2010

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteinen kehys komissiolle tehtäville ilmoituksille, jotka koskevat energiainfrastruktuuriin liittyviä investointihankkeita, joita toteutetaan öljy-, **kaasu- ja hiilialalla, uusiutuvan energian ja sähkön tuotannossa**, sekä merkittäviä investointihankkeita, jotka liittyvät **kaukolämmitykseen ja jäähdytykseen sekä** näiden sektoreiden **tuottaman hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin**.

2. Tätä asetusta sovelletaan myös EU:n yrityksiin, jotka investoivat sellaisiin kolmansissa maissa sijaitseviin energiainfrastruktuurihankkeisiin, jotka ovat suoraan yhteydessä tai vaikuttavat yhden tai useamman jäsenvaltion energiaverkkoihin.

3. Tätä asetusta sovelletaan liitteessä lueteltuihin investointihankkeiden tyyppeihin, joihin liittyvät **raken-**
nustyöt on aloitettu tai on tarkoitus aloittaa viiden vuoden kuluessa tai joiden tarkoituksena on poistaa infrastruktuuria käytöstä kolmen vuoden kuluessa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- (1) "infrastruktuurilla" minkä tyyppistä tahansa laitosta tai laitoksen osaa, joka liittyy energian, **energian kantajan** tai hiilidioksidin tuotantoon, siirtoon ja varastointiin;
- (2) "investointihankkeilla" hankkeita, joiden tarkoituksena on
 - a) uuden infrastruktuurin rakentaminen;
 - b) olemassa olevan infrastruktuurin muuntaminen tai uudenaikaistaminen tai sen kapasiteetin lisääminen tai pienentäminen;
 - c) olemassa olevan infrastruktuurin poistaminen käytöstä **osittain tai kokonaan**;
 - d) **uusien liitännöiden kehittäminen Euroopan unionin ja kolmansien maiden energiansiirtojärjestelmien välille**;
- (3) "suunnitteilla olevilla investointihankkeilla" investointihankkeita, joiden rakentaminen ei ole vielä alkanut ja jotka eivät ole aiheuttaneet pääomakustannuksia tai jotka eivät ole vielä johtaneet infrastruktuurin käytöstä poistamiseen, mukaan luettuina investointihankkeet, **joista toimivaltaiset viranomaiset ovat vastaanottaneet hyväksyntää koskevan alustavan pyynnön mutta** joiden keskeisiä ominaispiirteitä (kuten sijaintia, urakoitsijaa, yritystä ja **tiettyjä perustavia** teknisiä ja **toiminnallisia** ominaisuuksia) voidaan, joko kokonaan tai osittain, tarkastella vielä uudelleen tai joille on vielä saatava lopullinen hyväksyntä;
- (4) "rakenteilla olevilla investointihankkeilla" investointihankkeita, joiden rakentaminen on alkanut ja jotka ovat aiheuttaneet pääomakustannuksia;
- (5) "käytöstä poistamisella" vaihetta, jossa infrastruktuuri poistetaan lopullisesti käytöstä;
- (6) "tuotannolla" sähköntuotantoa ja polttoaineiden, myös biopolttoaineiden, jalostusta;
- (7) "siirrolla" **sähkön, kaasun, nestemäisten polttoaineiden** tai ■ hiilidioksidin siirtoa verkon kautta etenkin ■
 - a) putkistoissa, lukuun ottamatta tuotantovaiheen putkiverkkoa ja sitä putkistojen osaa, jota käytetään pääasiallisesti paikalliseen jakeluun;

Torstai 25. helmikuuta 2010

- b) yhteenliitettyissä suurjännitejärjestelmissä, lukuun ottamatta järjestelmiä, joita käytetään pääasiallisesti paikalliseen jakeluun;
- c) **kaukolämmitys- ja -jäähdytysputkissa;**
- (8) "varastoinnilla" **lämpö- tai sähköenergian tai** energialähteiden ■ pysyvää tai tilapäistä varastointia maanpäällisissä ja maanalaisissa infrastruktuureissa tai geologisilla varastointialueilla **tai hiilidioksidin eristämistä maanalaisiin geologisiin muodostumiin;**
- (9) **"varastointialueella" suljettujen varastointisäiliöiden järjestelmää tai erityistä geologista rakennetta, joka muodostaa suljetun varastointitilan;**
- (10) "yrityksellä" luonnollista tai oikeushenkilöä, sekä yksityistä että julkista, joka päättää investointihankkeesta tai toteuttaa sen;
- (11) "energiälähteellä"
- a) primaarienergiälähteitä, kuten öljyä, maakaasua, hiiltä **tai ydinpolttoaineita, taikka** muunnettuja energialähteitä, kuten sähköä;
- b) uusiutuvia energialähteitä, mukaan luettuina vesivoima, biomassa, tuuli- ja aurinkovoima, vuorovesienergia sekä geoterminen energia;
- c) energiatuotteita, kuten jalostettuja öljytuotteita ja biopolttoaineita;
- (12) **"koostetiedoilla" kansallisella tai alueellisella tasolla yhdistettyjä tietoja; jos tietojen yhdistäminen kansallisella tasolla tuo esille yksittäisen yrityksen kaupallisesti arkaluonteista tietoa, tiedot voidaan yhdistää alueellisella tasolla;**
- (13) **"erityiselimellä" EU:n alakohtaisen energialainsäädännön nojalla EU:n tason energiainfrastruktuuriverkkojen monivuotisten kehitys- ja investointisuunnitelmien valmistelusta ja hyväksymisestä vastaavia elimiä, kuten asetuksen (EY) N:o 714/2009 4 artiklassa tarkoitettua sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaista verkostoa ja asetuksen (EY) N:o 715/2009 4 artiklassa tarkoitettua kaasun siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaista verkostoa;**
- (14) **"kaukolämmityksellä" tai "kaukojäähdytyksellä" termisen energian jakelua höyryn, kuuman veden tai jäähdytetyn nesteen muodossa keskitetystä tuotantolähteestä verkoston välityksellä useisiin rakennuksiin tai kohteisiin käytettäväksi lämmitykseen tai jäähdytykseen sisätiloissa tai prosesseissa.**

3 artikla

Tietojen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden tai elinten, jotka ne valtuuttavat toteuttamaan niille kuuluvia tehtäviä, on kerättävä kaikki tässä asetuksessa määritellyt tiedot **vuoden 2011** alusta lähtien ja sen jälkeen kahden vuoden välein; niiden on tällöin pidettävä tietojen keräämisestä ja toimittamisesta aiheutuva taakka oikeassa suhteessa toiminnan tavoitteeseen.

Niiden on toimitettava koostetiedot ja asianmukaiset hanketiedot komissiolle **vuonna 2011**, joka on ensimmäinen raportointivuosi, ja sen jälkeen kahden vuoden välein.

Jäsenvaltioiden tai niiden valtuuttamien elinten on toimitettava koostetiedot ja asianmukaiset hanketiedot kyseessä olevan raportointivuoden heinäkuun 31 päivään mennessä.

Torstai 25. helmikuuta 2010

2. Komissio vapauttaa jäsenvaltiot tai niiden valtuuttamat elimet 1 kohdassa tarkoitettua velvollisuudesta, jos EU:n alakohtaisen energialainsäädännön nojalla:

- a) kyseinen jäsenvaltio tai sen valtuuttama elin on jo toimittanut pyydetty tiedot ja on ilmoittanut tietojen toimittamisen ajankohdan sekä sen, minkä lainsäädännön nojalla tiedot on ilmoitettu;
- b) erityiselle elimelle on annettu tehtäväksi laatia EU:n tasolla energiainfrastruktuuriin tehtäviä investointeja koskeva monivuotinen investointisuunnitelma, ja se kerää tätä varten vastaavat tiedot; tässä tapauksessa erityiselimen on ilmoitettava kaikki asianmukaiset tiedot komissiolle 1 kohdassa asetetussa määräajassa.

4 artikla

Tietolähteet

1. Asianomaisten yritysten on ilmoitettava ennen kunkin raportointivuoden toukokuun 31 päivää 3 artiklassa tarkoitettut tiedot niille jäsenvaltioille tai näiden valtuuttamille elimille, joiden alueella ne aikovat toteuttaa investointihankkeita. Ilmoitettujen tietojen on vastattava investointihankkeiden tilannetta kyseisen raportointivuoden maaliskuun 31 päivänä.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta yrityksiin, jos kyseinen jäsenvaltio päättää käyttää muita keinoja 3 artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamiseksi komissiolle, **edellyttäen, että toimitetut tiedot ovat vertailukelpoisia ja vastaavia.**

2. Jäsenvaltioiden on vältettävä **sellaisten** tietojen keräämisen päällekkäisyyttä, **joiden keräämistä vaaditaan jo EU:n lainsäädännössä**, ja pidettävä yrityksille aiheutuvat kustannukset mahdollisimman pieninä.

5 artikla

Ilmoituksen sisältö

1. Liitteessä lueteltuja investointihankkeita koskevissa 3 artiklassa tarkoitetuissa ilmoituksissa on mainittava soveltuvin osin:

- a) suunnitteilla tai rakenteilla **olevan kapasiteetin määrä**
- b) suunnitteilla tai rakenteilla olevan infrastruktuurin tai kapasiteetin sijaintipaikka, nimi, tyyppi ja keskeiset ominaispiirteet **sekä tieto siitä, mikä on suunnitteilla ja mikä rakenteilla**
- c) **päivämäärä, jona asianomainen viranomainen vastaanotti hyväksyntää koskevan alustavan pyynnön, ja arvioitu päivämäärä, johon mennessä kaikki tarvittavat rakentamista koskevat hyväksynnit ja luvat myönnetään**
- d) todennäköinen käyttöönottoajankohta
- e) käytettyjen energialähteiden tyyppi
- f) toimitusvarmuuden kannalta merkitykselliset teknologiat, kuten käänteiset virtaukset, mahdollisuudet vaihtaa polttoainetta tai muut asiaan kuuluvat laitteistot
- g) hiilidioksidin talteenottojärjestelmien laitteet tai jälkiasennusmahdollisuudet
- h) **infrastruktuurin tilapäinen käytöstä poistaminen tai toiminnan keskeytyminen yli kolmen vuoden ajaksi.**

Torstai 25. helmikuuta 2010

2. Ehdotettua kapasiteetin käytöstä poistamista koskevissa 3 artiklassa tarkoitetuissa ilmoituksissa on mainittava:

- a) kyseessä olevan infrastruktuurin laatu ja kapasiteetti
- b) todennäköinen käytöstäpoistamisajankohta **sekä tarvittaessa infrastruktuurin toiminnan vaiheittaista lopettamista koskevat välivaiheen päivämäärät**
- c) **luettelo ympäristön kunnostamista koskevista suunnitelluista toimenpiteistä, jos erityinen lainsäädäntö edellyttää tällaista kunnostamista.**

3. Edellä 3 artiklassa tarkoitetuissa ilmoituksissa on ilmoitettava asennetun **tuotanto-, siirto- tai varastointikapasiteetin** määrä, **joka on valmiina** kyseessä olevan raportointivuoden alussa.

Jos jäsenvaltioilla on tietoa investointihankkeiden toteuttamisen viivästymisestä ja/tai esteistä, niiden valtuuttamien elinten tai 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun erityiselimen on **sisällytettävä tämä tieto** ilmoituksiinsa.

6 artikla

Tietojen laatu ja julkisuus

1. Jäsenvaltioiden, niiden valtuuttamien **erityiselinten** tai tilanteen mukaan elinten, joiden tehtäväksi on annettu EU:n energia-alan alakohtaisten investointisuunnitelmien laatiminen, on varmistettava, että niiden komissiolle ilmoittamat tiedot ovat laadukkaita, merkityksellisiä, tarkkoja, selkeitä, ajantasaisia ja johdonmukaisia. **Jos tiedot eivät ole riittävän selviä ja kattavia, komissio voi vaatia näiltä elimiltä lisätietoja.**

Jos tietojen ilmoittamisesta vastaavat **erityiselimet**, joiden tehtäväksi on annettu EU:n energia-alan alakohtaisten investointisuunnitelmien laatiminen, tietojen mukana on toimitettava jäsenvaltioiden asianmukaiset huomautukset kerättyjen tietojen laadusta **ja merkityksellisyydestä.**

2. Komissio **julkaisee** tämän asetuksen mukaisesti toimitetut **koostetiedot**, etenkin 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa analyyseissä, edellyttäen, että tiedot julkaistaan koostetussa muodossa **kansallisella tai alueellisella tasolla (erityisesti, jos jäsenvaltiossa on vain yksi yritys)** eikä yksittäisiä yrityksiä koskevia tietoja paljasteta **eivätkä ne ole pääteltävissä.**

Tietojen julkaiseminen näin ei saa rajoittaa sellaisen kansallisen tai EU:n lainsäädännön soveltamista, joka koskee yleisön oikeutta tutustua erityisesti ympäristöasioita, pörssinoteerattuja yrityksiä tai investointihankkeiden julkista rahoittamista koskeviin tietoihin.

Jäsenvaltiot, niiden valtuuttamat elimet ja komissio ovat kukin vastuussa siitä, että niiden hallussa olevat kaupallisesti arkaluonteiset tiedot pidetään luottamuksellisina.

7 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

Komissio hyväksyy tämän asetuksen täytäntöönpanon kannalta tarpeelliset toimenpiteet. **Nämä toimenpiteet** koskevat erityisesti käytettäviä laskentamenetelmiä, teknisiä määritelmiä sekä 3 artiklan mukaisesti ilmoitettavien tietojen muotoa, sisältöä ja muita yksityiskohtia, **mukaan lukien 3 artiklan 2 kohdan mukaisen poikkeuksen soveltaminen ja erityisesti säännökset, jotka koskevat ilmoitusten ajoitusta ja sisältöä sekä elimiä, jotka ovat velvollisia antamaan tietoja.**

Torstai 25. helmikuuta 2010

8 artikla

Tietojenkäsittely

1. Komissio vastaa sille tämän asetuksen mukaisesti toimitettujen **energiainfrastruktuuria koskevien** tietojen vastaanotossa, tallentamisessa ja käsittelyssä tarvittavien, **suunnitteluun käytettävien** tietotekniikka-resurssien kehittämistä, isännöinnistä, hallinnoinnista ja ylläpidosta.

2. **Komissio varmistaa myös, että 1 kohdassa mainittujen tarkoitusten edellyttämien tietotekniikkare-surssien avulla taataan tämän asetuksen nojalla komissiolle toimitettujen tietojen käsittelyn luottamuk-sellisuus.**

9 artikla

Yksilöiden suojele henkilötietojen käsittelyssä

Tämä asetus ei rajoita unionin oikeuden säännösten soveltamista eikä sillä varsinkaan muuteta direktiivin 95/46/EY mukaisia jäsenvaltioiden velvollisuuksia niiden suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä eikä ase-tuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia unionin toimielinten ja muiden elinten velvollisuuksia niiden käsitellessä henkilötietoja tehtäviensä yhteydessä.

10 artikla

Seuranta ja raportointi

1. Komissio laatii toimitettujen tietojen ja tarvittaessa muiden tietolähteiden, kuten komission ostamien tietojen, pohjalta vähintään joka toinen vuosi monialaisen analyysin EU:n energiajärjestelmän rakenteellisesta kehityksestä ja tulevaisuudennäkymistä, ja pyrkii siinä erityisesti

- a) määrittelemään mahdollisia tulevia aukkoja **ja/tai ylijäämiä** energian kysynnän ja tarjonnan välillä **kes-kittyen erityisesti tuotanto- ja siirtoinfrastruktuurin mahdollisiin tuleviin puutteisiin ja heikkouksiin, varsinkin niihin, jotka johtuvat infrastruktuurin vanhenemisesta;**
- b) **seuraamaan investointihankkeiden kehitystä tietojen toimittamisen ajankohdasta tosiasialiseen tote-uttamiseen ja erityisesti uusiutuvien energialähteiden kehittymistä sekä** edistämään parhaita toiminta-tapoja **havaittujen esteiden** voittamiseksi;
- c) takaamaan suuremman avoimuuden markkinatoimijoille **ja mahdollisille uusille tulokkaille;**
- d) **seuraamaan kolmansissa maissa toteutettavia EU:n investointihankkeita, joilla on vaikutusta EU:n energiamaarkkinoihin ja turvallisuuteen;**
- e) **tunnistamaan riskit, joita liittyy liialliseen riippuvuuteen yksittäisestä energiainfrastruktuurista sekä yhteyksiin kolmansiin maihin;**
- f) **tunnistamaan investointitarpeet sähköalan sisämarkkinoiden toimivuuden parantamiseksi (kuten käänteiset virtaukset ja liitosyksiköt).**

Komissio voi laatia näiden tietojen pohjalta myös tarpeellisiksi tai sopiviksi katsomiaan erityisanalyysyjä.

2. **Komissio toimii koordinoitusti niiden erityiselinten kanssa, joiden tehtäväksi on annettu EU:n energia-alan alakohtaisten investointisuunnitelmien laatiminen, ja sitä** voivat avustaa 1 kohdassa tarkoi-tettujen analyysien laadinnassa jäsenvaltioiden asiantuntijat ja/tai mitkä tahansa muut asiantuntijat **tai si-dosryhmät ja järjestöt**, joilla on erityisosaamista kyseessä olevalta alalta.

Torstai 25. helmikuuta 2010

3. Komissio **keskustelee** analyyseistä niiden osapuolten kanssa, joita asia koskee. Se toimittaa analyysit Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja julkaisee ne.

4. Jotta komissio voi varmistaa seurantaan liittyvien eri julkaisujen johdonmukaisuuden, se ottaa asianmukaisesti huomioon erityiselinten laatimat energiainfrastruktuureja koskevat monivuotiset investointisuunnitelmat.

11 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee uudelleen tämän asetuksen täytäntöönpanoa viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta.

2. **Tietojen laadun parantamiseksi komissio tutkii tarvittaessa 1 kohdan mukaisen uudelleentarkastelun yhteydessä liitteessä määritellyjä kynnysarvoja ja voi vaatia jäsenvaltioita ilmoittamaan suunnitteilla tai rakenteilla olevan infrastruktuurin tai kapasiteetin keskeiset ominaispiirteet.**

12 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 736/96.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

INVESTOINTIHANKKEET

1. ÖLJY

1.1. Tuotanto

— **Talteenottolaitokset, joiden kapasiteetti on vähintään 20 000 barrelia/vrk.**

1.2. Jalostus

— Tislauslaitokset, joiden kapasiteetti on vähintään miljoona tonnia vuodessa;

— Tislauskapasiteetin lisäys yli miljoonaan tonniin vuodessa;

— Reformointilaitokset/krakkauslaitokset, joiden kapasiteetti on vähintään 500 tonnia päivässä;

Torstai 25. helmikuuta 2010

- Rikinpoistolaitokset raskaalle polttoöljylle, kaasuöljylle, syöttöaineille tai muille öljytuotteille.

Huomioon ei oteta kemianteollisuuden laitoksia, jotka eivät tuota polttoöljyä tai moottoripolttonesteitä tai jotka tuottavat niitä vain sivutuotteina.

1.3. Siirto

- Raakaöljyputkistot, joiden kapasiteetti on vähintään 3 miljoonaa tonnia vuodessa, ja tällaisten vähintään 30 kilometrin pituisten putkistojen laajentaminen tai pidentäminen;
- Öljytuoteputkistot, joiden kapasiteetti on vähintään 1,5 miljoonaa tonnia vuodessa, ja tällaisten vähintään 30 kilometrin pituisten putkistojen laajentaminen tai pidentäminen;
- Putkistot, jotka muodostavat olennaisia yhteyksiä kansallisissa ja kansainvälisissä yhteenliitetyissä verkoissa, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 171 artiklan mukaisesti laadituissa suuntaviivoissa määritellyt putkistot ja yhteistä etua koskevat hankkeet.

Huomioon ei oteta sotilaallisiin tarkoituksiin käytettäviä putkistoja eikä putkistoja, joilla toimitetaan öljyä 1.2 kohdan soveltamisalaan kuulumattomiin laitoksiin.

1.4. Varastointi

- Raakaöljyn ja öljytuotteiden varastointilaitokset (laitokset, joiden kapasiteetti on vähintään 150 miljoonaa kuutiometriä, tai säiliöiden osalta vähintään 100 000 kuutiometriä).

Huomioon ei oteta sotilaallisiin tarkoituksiin käytettäviä säiliöitä eikä säiliöitä, joista toimitetaan öljyä 1.2 kohdan soveltamisalaan kuulumattomiin laitoksiin.

2. KAASU**2.1. Tuotanto**

- **Talteenottolaitokset, joiden kapasiteetti on vähintään 0,1 miljoonaa m³/vrk.**

2.2. Siirto

- Kaasun, mukaan luettuina maakaasu ja biokaasu, siirtoputkistot;
- **Putkistot, jotka muodostavat olennaisia yhteyksiä kansallisissa ja kansainvälisissä yhteenliitetyissä verkoissa ja putkistoissa, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 171 artiklan mukaisesti laadituissa suuntaviivoissa määritellyt putkistot ja yhteistä etua koskevat hankkeet sekä hankkeet, jotka mainitaan yhteisön rahoitustukea energia-alan hankkeille koskevasta talouden elvytysohjelmasta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 663/2009 (1) liitteessä.**

2.3. LNG

- Nesteytetyn maakaasun **tuonti- ja vientiterminaalit;**
- **Kapasiteetti uudelleen kaasuksi muuttamista, varastointia ja nesteytystä varten.**

2.4. Varastointi

- Edellä 2.2 kohdassa tarkoitettuihin siirtoputkistoihin liitetyt varastointilaitokset;
- **Tietotekniikkaohjelmat ja -laitteistot, joiden avulla seurataan reaaliaikaisesti kaasubarantoja ja raportoidaan niistä EU:n toimivaltaisille elimille.**

Huomioon ei oteta sotilaallisiin tarkoituksiin käytettäviä kaasuputkistoja, terminaaleja ja laitoksia eikä putkistoja, terminaaleja ja laitoksia, joilla toimitetaan kaasua energiatuotteita tuottamattomiin tai niitä vain sivutuotteina tuotaviin kemianteollisuuden laitoksiin.

(1) EUVL L 200, 31.7.2009, s. 31.

Torstai 25. helmikuuta 2010

3. HIILI, RUSKOHIIILI JA LIUSKEÖLJY

3.1. Tuotanto

- *Uudet avolouhokset tai avolouhosten laajennukset, joiden vuosituotanto on vähintään miljoona tonnia;*
- *Uudet kaivokset tai kaivosten laajennukset, joiden vuosituotanto on vähintään miljoona tonnia.*

4. SÄHKÖ

4.1. Tuotanto

- Lämpö- ja ydinvoimalaitokset (generaattorit, joiden yksikköteho on vähintään 100 MW);
- Vesivoimalaitokset (voimalaitokset, joiden teho on vähintään 30 MW);
- Tuulivoimapuistot (offshore-tuulipuistot, joiden teho on vähintään 20 MW, ja maalla sijaitsevat tuulipuistot, joiden teho on vähintään **5 MW**);
- Keskittävät aurinkolämpöjärjestelmät ja geotermiset laitokset ■ (generaattorit, joiden yksikköteho on vähintään 10 MW) *sekä aurinkosähkölaitokset (joiden teho on vähintään 5 MW)*;
- Biomassa-, *bioneste*- ja jätevoimalaitokset (generaattorit, joiden yksikköteho on vähintään **5 MW**);
- Sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokset (yksiköt, joiden sähköntuotantokapasiteetti on vähintään 10 MW);
- *Uusiutuvia energialähteitä hyödyntävät hajautetut tuotantolaitokset, jotka on liitetty verkkoon tai joilla on myyntisopimus jonkin yhtiön kanssa ja joiden yhteenlaskettu tuotantokapasiteetti on vähintään 10 MW.*

4.2. Siirto

- Ilmassa kulkevat siirtojohdot, jotka on suunniteltu vähintään **100 kV:n** jännitteelle;
- Maan- tai merenalaiset siirtojohdot, jotka on suunniteltu vähintään 100 kV:n jännitteelle;
- Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 171 artiklan mukaisesti laadituissa suuntaviivoissa määritellyt yhteistä etua koskevat hankkeet *sekä hankkeet, jotka mainitaan asetuksen (EY) N:o 663/2009 liitteessä*;
- *Kaukolämmitysverkot, joiden läpimitta on vähintään 300 mm.*

4.3. Varastointi

- *Sähkön varastointilaitokset.*

5. BIOPOLTTOAINEET

5.1. Tuotanto

- Biopolttoaineen tuotantolaitokset (jalostamot, joiden kapasiteetti on vähintään 50 000 tonnia vuodessa).

6. Hiilidioksidi

6.1. Siirto

- Edellä 1.2 ja 4.1 kohdissa tarkoitettuihin tuotantolaitoksiin liittyvät hiilidioksidiputkistot.

6.2. Varastointi

Tähän kohtaan kuuluvat myös hiilidioksidin geologista varastointia koskevat hankkeet, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 663/2009.

- Varastointilaitokset (varastointipaikka tai -kompleksi, jonka kapasiteetti on vähintään 100 kilotonnia).

Huomioon ei oteta tutkimukseen ja teknologian kehittämiseen käytettäviä varastointilaitoksia.

Torstai 25. helmikuuta 2010

Lisätalousarvioon 1/2010 liittyvä ennakkoarvio Euroopan parlamentin tuloista ja menoista (Pääluokka I, Euroopan parlamentti)

P7_TA(2010)0038

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. helmikuuta 2010 lisätalousarvioon 1/2010 liittyvästä ennakkoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista (Pääluokka I, Euroopan parlamentti) (2010/2014(BUD))

(2010/C 348 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 314 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sopimuksen I osassa määritellyn ja liitteessä I olevan monivuotisen rahoituskehyn,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2010,
 - ottaa huomioon pääsihteerin raportin puhemiehistölle alustavasta ennakkoarvioesityksestä lisätalousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010,
 - ottaa huomioon puhemiehistön 14. joulukuuta 2009 työjärjestyksen 23 artiklan 6 kohdan ja 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatiman alustavan ennakkoarvioesityksen tällaiseksi lisätalousarvioksi,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan työjärjestyksen 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti 27. tammikuuta 2009 laatiman ennakkoarvioesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 79 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0017/2010),
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2010 talousarviomenettelyssä sovittiin, että kaikista sellaisista menoista, jotka liittyvät erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamis sopimuksen muuttamisesta tehdyn Lissabonin sopimuksen voimaantuloon, huolehditaan vuoden 2010 talousarvion hyväksymisen jälkeen käyttämällä tarvittaessa olemassa olevia budjettivälineitä, kuten lisätalousarviota,
- B. ottaa huomioon, että tässä yhteydessä korostettiin, että olisi mahdollisimman kattavasti tutkittava mahdollisuuksia järjestää olemassa olevia resursseja uudelleen ennen lisärahoitusta koskevien pyyntöjen esittämistä,
- C. ottaa huomioon, että erityisesti painotettiin, että parlamentin talousarvion alkuperäiseen kokonaismäärään eli 19,87 prosenttiin monivuotisen rahoituskehyn otsakkeen 5 (hallintomäärärahat) hyväksytyistä menoista ei sisältynyt mahdollisuutta mukautuksiin Lissabonin sopimuksen yhteydessä, etenkin lainsäädännön alalla,
- D. ottaa huomioon, että samaan aikaan myönnettiin, että rajallisen liikkumavaran vuoksi tarvittaisiin lisä säästöjä ja siirtoja, jotta lisätarpeet voidaan tyydyttää,

⁽¹⁾ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Torstai 25. helmikuuta 2010

1. pitää myönteisenä puhemiehistön ehdotusta vuoden 2010 Euroopan parlamentin talousarviota koskevasta lisätalousarviosta (Euroopan unionin yleisen talousarvion pääluokka I) ja muistuttaa, että tämä vastaa täysin sopimusta, jonka mukaan kaikki Lissabonin sopimuksen voimaantuloon liittyvät ylimääräiset tarpeet on hoidettava erikseen olemassa olevien budjettivälineiden avulla;
2. korostaa, että toimiva lainsäädäntö on parlamentin ensisijainen tavoite ja että jäsenille, valiokunnille ja poliittisille ryhmille on annettava tarvittavat keinot sen saavuttamiseksi; yhtyy puhemiehistön ehdotuksen yleiseen linjaan ja sen painopistealueisiin; katsoo lisäksi, että ehdotuksen yleinen suuruusluokka on oikeutettu annettujen perustelujen nojalla ja uudet haasteet huomioon ottaen;
3. kehottaa arvioimaan sihteeristökorvausten käyttöä, kun otetaan huomioon näiden ja mahdollisten muiden Lissabonin sopimukseen liittyvien ehdotusten monivuotiset rahoitusvaikutukset;
4. panee merkille, että puhemiehistön ehdottama kokonaistalousarvio olisi 1 620 760 399 euroa eli 20,04 prosenttia otsakkeesta 5; huomauttaa edellä mainittuun sekä talousarvion kokonaismäärään liittyen, että pitkäaikainen itse asetettu 20 prosentin raja on puhemiehistön ehdotuksessa ylitetty 0,04 prosentilla eli 3,2 miljoonalla eurolla;
5. katsoo, että sen talousarvion yleisenä viitekehystenä olisi edelleen pidettävä monivuotisen rahoituskehysten monivuotista ohjelmasuunnittelua, jotta voidaan samanaikaisesti varmistaa sen etujen turvaaminen ja budjettikurin säilyttäminen;
6. katsoo, että otsakkeen 5 nykyinen 20 prosentin perusta on aikaisempaan tilanteeseen verrattuna rajoittavampi, koska siitä on katettava menoja, joita ei ennakoitu vuonna 1988 annetussa julistuksessa; muistuttaa, että vuodesta 2006 lähtien parlamentti on huolehtinut menoista, jotka aiheutuvat jäsenten asemaa koskevista säännöistä (mikä tuo säästöjä jäsenvaltioille) ja avustajien asemaa koskevista säännöistä, sekä kuluista, jotka liittyvät sille Lissabonin sopimuksen myötä syntyneeseen uuteen rooliin, ja myös laajennetusta kiinteistöpolitiikasta, jolla katetaan sen yleiset tarpeet, mukaan luettuna laajentumiset;
7. katsoo, että vuonna 2006 neuvotellun ja vuodesta 2007 lähtien voimassa olleen monivuotisen rahoituskehysten pohjalta sen menojen olisi säilyttävä suuntaa-antavasti perinteisten 20 prosentin puitteissa;
8. katsoo, että kokonaismäärän ollessa yli 1 600 000 000 euroa olisi kyettävä pysymään 20 prosentin rajoissa (eli 19,99 %) samalla, kun otetaan puhemiehistön ehdotukseen sisältyvät lisätarpeet täysimääräisesti huomioon; toteaa, että tämä merkitsisi neljän miljoonan euron vähennystä kokonaisbudjettiin;
9. päättää tehdä tällaisen mukautuksen kajoamatta puhemiehistön ehdotuksen osatekijöihin ja alentaa kiinteistövarausta 15 miljoonasta eurosta 11 miljoonaan euroon; toteaa, että näin ollen talousarvion kokonaistaso tulee olemaan 1 616 760 399 euroa eli 19,99 prosenttia otsakkeesta 5; korostaa tarvetta kiinteistöpolitiikkansa pitkäaikaisuunitteluun;
10. korostaa, että olisi ryhdyttävä toimiin tulevien vuosien talousarviokestävyyden turvaamiseksi; toistaa pitävänsä tärkeänä, että noudatetaan nollapohjabudjetointia, jolla varmistetaan kurinalaisuuden ja avoimuuden lisääminen; pyytää saada mahdollisimman pian selkeätä tietoa parlamentin talousarvion kiinteiden menojen kokonaismäärästä, kuten Euroopan parlamentin 22. lokakuuta 2009 antamassa päätöslauselmassa esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2010 ⁽¹⁾ todetaan;
11. hyväksyy lisätalousarvion nro 1/2010 liittyvän ennakkoarvion;
12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja ennakkoarvion neuvostolle ja komissiolle.

(1) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0052.

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- **I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- **II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- ***III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ¶ .

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursiivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI